

PUNAINEN ARMEIJA LÄHESTYY PIHKOVAA

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Helmikuun 26 päivänä meidän joukkomme Pihkovan suunnalla valtasivat Porhovin kaupungin ja suuren rautatieaseman sekä yli 100 muuta paikkakuntaa.

Holmin kaupungin länsi- ja lounaispuolella Punaisen armeijan joukot valtasivat yli 150 paikkakuntaa. Rautatie- linja Dno—Novosokolniki on vapautettu vihollisesta. Novosokolnikin länsipuolella on vapautettu yli 60 paikka- kuntaa.

Helmikuun 27 päivänä meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään Pihkovan suunnalla vallaten yli 60 paikkakuntaa.

Holmin kaupungin länsipuolella Punaisen armeijan hyökkäys jatkui ja saksalaisista puhdistettiin yli 100 paikkakuntaa. Novosokolnikin luoteis- ja länsipuolella joukkomme valtasivat yli 50 paikkakuntaa.

SUOMEN KAUPUNKIEN POMMITUKSET

Lyhyen ajan kuluessa ovat voimakkaat Punaisen armeijan lentomuodostelmat pommittaneet kaksi kertaa **Helsinkiä**, kerran **Turkua**, **Kotkaa** ja muita Suomen kaupunkia. Valtavat tulipalot ja tuhoisat räjähdykset noiden kaupunkien teollisuus-, satama- ja liikennelaitoksissa ovat olleet näiden pommitusten seurauksina. Viimeisin ilmahyök- käys Helsinkiin kesti 9 tuntia.

Se ei ole „mitään ilmaterro- ria“, kuten Suomen propaganda saksalaisia matkien ulisee. Se on ilmasotaa. Neuvostoliiton mahta- van ja yhä voimistuvan ilma- laivaston iskut sotilaallisesti tär- keitä Hitler-Suomen teollisuus-

ja satamakaupunkeja sekä muita kohteita vastaan tulevat yhä te- hoisammiksi, niin kauan kuin Mannerheimin armeija polkee neuvostomaan kamaraa.

Saksan kätyrien Rydin, Man- nerheimin ja Tannerin kopla ei ole luopunut anastamistaan Kar- jalan alueista. Se haluaa mie- lummin nähdä Suomen armei- jan verissään maahan lyötynä ja Suomen kaupungit raunioka- spina.

Niin tulee epäilemättä käy- määnkin, elleivät suomalaiset sotilaat omalla joukkotoiminnal- laan tee tyhjiksi mainitun seik- kailijakoplan rikollisia aikeita lähtemällä kiireesti pois neuvos- tomaalta tai laskemalla aseensa.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

„Johtajan“

Sen avun asemesta, ler niin auliisti oli jota turhaan odotti kymmenen saarrettua naansa Korsun-Shevtsh alueella, „johtaja“ lä- tyille sotajoukoilleen kyn, jossa kehoitti sot- ja upseerejaan teke- murhan.

Kenraali Stem-
mannin ruu-

Kuten Neuvostoliiton tiedotustoimisto ilmoittaa, 55.000 saksalaisen ruu- kossa, jotka löydettiin kentältä sen jälkeen tuhatta 10 saarroksista saksalaista divisioonaa syn länsipuolella, myöskin saksalaisten komentajan tykistö- Wilhelm Stemmerman- mis.

Saksan ja sen peräs- kin Suomen propaganda väittää, että Stemmerman meijan onnistui pää- saarroksesta. Saksala- suomalaisten valehtelee- kuitenkin onnistu jutt- rittää henkilöihin tuho- laista armeijaa eikä se- tajaan kenraali Stemmer- Henkilin tuosta armei- vät vain ne 18.200 sot- upseeria, jotka ymmä- tautua Punaisen armei- geiksi.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 21
1944

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
maaliskuun 1 pnä

HYÖKKÄYS JATKUU

PUNAINEN ARMEIJA VAPAUTTANUT YLI 1.000 PAIKKA-
KUNTA KAHDSSA PÄIVÄSSÄ

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Helmikuun 28 päivänä Punaisen armeijan joukot jatkoivat hyökkäystään Pihkovan suunnalla ja valtasivat yli 450 paikkakun- ta, joukossa Karamyshevon, Slavkovitshin ja Posherevitsyn piiri- keskukset.

Novosokolnikin länsi- ja luoteispuolella meidän joukkomme valtasivat yli 200 paikkakuntaa.

Helmikuun 29 päivänä Pihkovan suunnalla toimivat joukko- osastomme jatkoivat hyökkäystään ja valtasivat yli 250 paikkakun- ta, joukossa Pogorelka (10 kilometriä Pihkovan pohjoispuolella) sekä Dolgorepitsan rautatieasema.

Novosokolnikin luoteispuolella joukkomme murtivat vihollisen vastarinnan ja valtasivat yli 60 paikkakuntaa, joukossa Novorshevin kaupunki.

Krivoi Rogin eteläpuolella meidän joukkomme kävivät menes- tyksellisiä hyökkäystaisteluja ja valtasivat yli 70 paikkakuntaa, joukossa Shirokojen ja Inguletsin kaupungit sekä Vysokopoljen rau- tatieasema.

Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton ystävyys

Rooseveltin sähkösanoma Neuvostoliiton aseellisten voimien Korkeimmalle Ylipäällikölle Stalinille:

„Punaisen armeijan 26-vuotispäivänä haluan lähettää Teille vil- pittömät onnitteluni niiden suurten ja paljonmerkitsevien voittojen johdosta, joita Neuvostoliiton aseelliset voimat ovat saavuttaneet kuluncen vuoden aikana. Erinomaiset saavutukset, joita Punainen armeija on suorittanut Teidän johdollanne, ovat innoittaneet kaik- kia. Leningradin sankarillinen puolustus tuli kruunatuksi ja palki- tuksi vihollisen musertavalla tappiolla tuon kaupungin porteilla. Punaisen armeijan voittoisan hyökkäyksen tuloksena on vapautettu miljoonia neuvostokansalaisia orjuudesta ja sorrosta. Nuo saavu- tukset yhdessä sen yhteistyön kanssa, josta päästiin sopimukseen Moskovassa ja Teheranissa, takaavat meille lopullisen voiton natsi- laisista hyökkääjistä.

FRANKLIN D. ROOSEVELT.

Korsunin motti

„Saksalaiset anastajat halua- vat tuhoamissotaa Neuvosto- liiton kansoja vastaan. Mitäpä siitä, — kun saksalaiset halua- vat tuhoamissotaa, niin he saa- vat sen”.

Nämä Stalinin sanat, jotka hän lausui marraskuun 6 päivänä 1941, ovat täydellisesti toteutu- neet. Saksalaiset anastajat ovat jo kauan sitten saaneet todellisen tuhoamissodan. Viime vuoden alussa he saivat Stalingradin roma- hduksen, jolloin heidän 300- tuhantinen valioarmeijansa saar- rettiin ja tuhottiin. Siitä lähtien he ovat jatkuvasti kulkeneet ve- risestä tappiosta toiseen, roma- hduksesta romahdukseen, vyöryen Punaisen armeijan musertavien iskujen alla yhä kauemmaksi län- teen ja jättäen pakoteilleen miljoonia ruumiita sekä luke- mattoman määrän romutettua sotakalustoa.

Saksalaisten viimeaikaisten katastrofimaisten tappioiden jou- kossa ansaitsee erikoista huo- miota Korsunin motti, joka jää historiaan toisena Stalingradina. Täällä, Korsun-Shevtshenkovskin alueella, Kanevin eteläpuolella, Zvenigorodkan pohjoispuolella saarrettiin ja tuhottiin täydelli- sesti saksalainen armeija, joka käsitti 70—80 tuhatta miestä ja oli kokoonpantu 10 jalkaväki- ja hyökkäysvaunudivisioonasta sekä yhdestä prikaatista. Motin selvit- tämisen jälkeen taistelukentältä korjattiin 55.000 saksalaisen so- tamiehen ja upseerin ruumiit.

(Jatkuu 2. siv.)

Korsunin motti

(Jatkoa 1. siv.)

joukossa myös saaretun armeijan komentaja kenraali Stemmermann. Eikä siinä vielä kaikki. Saksalaisten menetyksiin tässä taistelussa on lisättävä ne 27.000 sotamiestä ja upseeria, jotka saivat surmansa saksalaisen sotilasjohdon myttyynmenneessä yrityksessä antaa ulkoa päin apua saaretuille joukoilleen.

Korsunin motista jäi eloon 18.200 sotamiestä ja upseeria, jotka antautuivat Punaisen armeijan vangeiksi, jos ei oteta lukuun niitä paria kolmea tuhatta kenraalia ja upseeria, jotka karkasivat lentokoneilla ja jättivät saaretut joukkonsa oman onnensa nojaan.

Saksan sotilasjohto pitää Korsunin mottia erittäin raskaana iskuna itselleen. Sitä todistaa kaunopuheisesti se tosiasia, että Saksan sotilasjohto pyrki ensiksi salaamaan raskaan tappionsa, ja sitten kun se ei enää käynyt päinsä, se keksi valheen, että sen on muka onnistunut „pelastaa” saaretut divisioonansa. „Todistukseksi” se palkitsi kunniamerkeillä ei ainoastaan rintamalta lentokoneilla karanneet kenraalit, vaan myöskin sellaiset,

joiden ruumiit olivat 55 tuhatnen Korsunin motissa kaatuneen joukossa.

Siis Saksan sotilasjohto pitää asemaansa niin surkeana, että sen on arvovaltansa pelastamiseksi turvauduttava pikkuveijareitten keljunkonsteihin. Tarvitaanko enää vakuuttavampaa todistusta Saksan armeijan voimattomuudesta ja sen läheisen romahduksen kiertämättömyydestä?

Suomalaiset sotilaat! Taistelllessanne saksalaisten puolella Mannerheimin koplan hitleriläiskätyrien johdolla te saatatte itsenne varmaan tuhoon. Joko saksalaisten ja mannerheimiläisten kanssa hautaan tahi pelastuskieltäytymällä avoimesti tottelemasta heidän käskyjään, karkaamalla rintamalta tahi siirtymällä vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangeiksi. Muuta valinnan varaa ei teillä ole.

Millainen tulee olemaan niiden kohtalo, jotka yrittävät tehdä vastarintaa Punaiselle armeijalle, siitä antaa jonkinlaisen käsityksen Korsun-Shevtshenkovskin alueella saarettujen ja tuhottujen 10 saksalaisen divisioonan kohtalo.

VIROLAISTEN TAISTELU SAKSALAISIA VASTAAN

Fascistilehti „Revaler Zeitung” kertoi äskettäin SS-mies Peter Kesselin hautauksesta Tallinnan lähellä. Lehden kertoman mukaan tuo SS-mies oli saanut surmansa taistellessaan muiden saksalaisten ohranain joukossa suurilukuista virolaista joukkoa vastaan, joka teki lujaa vastarintaa hitleriläisten kutsunnalle. Lehti viittaa, että kutsuntaa paikoilevat virolaiset jättivät Saksan armeijan „vaikealla hetkellä oman onnensa nojaan”.

Yllämainittu tapaus kertoo jälleen Viron kansan aktiivisesta taistelusta hitleriläisiä miehittäjiä vastaan, joiden toimeenpane-

ma kutsunta onkin mennyt täydellisesti myttyyn. Peittääkseen hitleriläisten isäntiensä epäonnistumista ja nolausta Suomen lehdet ovat myöskin parhaansa mukaan yrittäneet uskotella lukijoilleen, että saksalaiset ovat muka julistaneet Virossa „vapaaehtoisen kutsunnan” ynnä muuta sel-

Suomen hitleriläiset pelkäävät totuutta Viron kansan taistelusta. Totuus on se, että Viron kansa odottaa Punaista armeijaa vapauttajanaan ja auttaa aktiivisella taistelullaan kirottuja hitleriläisten miehittäjien karkoittamista Viirasta.

LIITTOUTUNEIDEN ILMAVOIMIEN TOIMIKESKUKSET RAUNIOILLA

Englannin ja Amerikan voimat pommittavat jatkuvasti Saksan lentokoneita ziginissä, Gothassa, Bernburgissa, Braunschweigissä sekä viketehtaita ja lentokenttiä menissä muissa Saksan ka-

Helmikuun 20. päivän ilmahyökkäyksiin osallistui yli 2.000 pommittajaa. Ne olivat rimpia ilmahyökkäyksiä, liittoutuneet ovat tämän aikana tehneet. Yksistään zigiin heitettiin helmikuun 23. päivänä 2.300 tonnia pommia, jotka aiheuttivat voimakkaita räjähdyksiä ja suuria tulit

TOISESTA RINTAMASTA

Punaisen armeijan vuosipäivän kunniaksi järjestetyssä juhla-

OLEN SÄILYTTÄNYT HENKENI

„On tullut suuren sotamiehen kehittämisen aika. Meidän yhdistyneiden voimien yhdistämiseksi vihollista vastaan, maalta ja ilmasta, tuosta suunnitelmasta edetään. Niin suurten yhdistettyjen voimien suorittamista Englannin ja Amerikan voimien kanssa, joka on niiden voimien ja ponnahduslauta, etteivät ilma ole sellaisia vielä nähnyt. Noihin sotatoimiin luu suunnattoman suurta taisteluita, ne edellyttävät san sotateollisuuskohteiden tuhoamista, ne vaativat suurten voimien maihinnousua Euroopassa. Mutta siinä vielä kaikki. Saksan armeija on tuhottava täydellisesti ja jätettävä jäljelle vain karkauksen kohteeksi. Tuon tähtien suorittavat yhdessä Yhdyneiden, Britannian ja muiden liittoutuneiden armeijat”

KENRAALI ISENHOWERILLE

Neuvostoliiton Korkein Neuvoston asteen kunniamerkin Englantilais-amerikkalaisten voimien maihinnousutaisteluooperatioiden menestyksestä johtamisesta Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan yhteistä vihollista, natsi-Saksaa vastaan.

Kysymys Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista

Viime aikoina ulkomaalaisissa lehdistössä on kierrellyt huhuja ja juttuja Neuvostoliiton ja Suomen välillä muka käytävistä neuvotteluista siitä, että Suomi lopettaisi sotatoimet Neuvostoliittoa vastaan ja irroitautuisi sodasta. Todellisuudessa viralliset neuvottelut Neuvostoliiton ja Suomen välillä eivät vielä ole alkaneet, vaan kysymys on tällaisten neuvottelujen valmistelusta.

Tämän vuoden helmikuun puolivälissä eräs huomattava ruotsalainen teollisuudenharjoittaja kääntyi Tukholmassa olevan Neuvostoliiton lähettilään A. M. Kollontayn puoleen ilmoittaen, että Tukholmaan on saapunut Suomen Hallituksen edustaja herra Paasikivi, joka on valtuutettu ottamaan selvää niistä ehdoista, joilla Suomi voi irroitautua sodasta. A. M. Kollontaylle esitettiin kysymys, suostuuko Neuvostohallitus olemaan hallituksen kanssa ja suostuuko se tapaamaan tämän hallituksen edustajaa herra Paasikiveä.

Neuvostohallituksen valtuuttamana A. M. Kollontay ilmoitti, että Neuvostohallituksella ei ole perusteita erikoisesti luottaa nykyiseen Suomen Hallitukseen, mutta jos suomalaisilla ei ole muita mahdollisuuksia, niin Neuvostohallitus suostuu rauhan eduksi käymään keskusteluja Suomen nykyisen Hallituksen kanssa sotatoimien lopettamisesta.

Helmikuun 16 päivänä herra Paasikiven pyynnöstä tapahtuneessa kohtauksessa herra Paasikivi ilmoitti A. M. Kollontaylle, että hän on Suomen Hallituksen valtuuttama ottamaan selvää Neuvostohallituksen ehdoista Suomen sotatoimien lopettamiseksi ja Suomen sodasta irroitautumiseksi.

Seuraavassa kohtauksessa A. M. Kollontay antoi herra Paasikivelle Neuvostohallituksen vastauksen, joka sisälsi seuraavat aselevon ehdot:

1. Suhteiden katkaisu Saksan kanssa ja Suomessa olevien saksalaisten sotajoukkojen

ja laivojen pidättäminen, jolloin jos Suomi pitää tätä viimeksi mainittua tehtävää itselleen ylivoimaisena, Neuvostoliitto on valmis antamaan sille välttämättömä apua sotajoukoillaan ja ilmavoimillaan.

2. Neuvostoliiton ja Suomen välillä vuonna 1940 solmitun sopimuksen uudelleen voimaansäätäminen ja suomalaisten joukkojen siirtäminen vuoden 1940 rajoille.

3. Neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien sotavankien sekä myös neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien siviilikansalaisten, jotka ovat keskitysleireillä tahi joita suomalaiset käyttävät töissä, viipymätön palauttaminen.

4. Kysymys Suomen armeijan osittaisesta tahi täydellisestä demobilisoinnista jätetään käsiteltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

5. Kysymys sotatoimien ja neuvostoalueiden miehittämisen Neuvostoliitolle aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta jätetään käsiteltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

6. Kysymys Petsamon alueesta jätetään käsiteltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

Herra Paasikivelle ilmoitettiin, että jos Suomen Hallitus suostuu viipymättä hyväksymään nämä ehdot, niin Neuvostohallitus on valmis ottamaan vastaan Moskovaan Suomen edustajat neuvotteluja varten konkreettisen sopimuksen solmimiseksi.

Eräissä ulkomaalaisissa lehdistä levitetyt sellaiset huhut, että Neuvostohallitus on esittänyt Suomelle vaatimuksen ehdottomasta antautumisesta sekä myöskin että Neuvostoliitto on vaatinut Suomea suostumaan siihen, että neuvostojoukot miehittäisivät Helsingin ja muita Suomen suurimpia kaupunkeja, ovat perusteettomia.

NEUVOSTOLIITON ULKO-ASIAIN KANSANKOMISSARIAATIN TIEDOTUSTOIMISTO.

Uusi Helsingin pommitus

Helmikuun 27 päivää vasten yöllä suuret Neuvostoliiton lentoyhdistelmät tekivät joukko-
hyökkäyksen Helsingin sotatol-
liisuuskohteita vastaan. Kymme-
nen tunnin aikana neuvostolen-
tokoneet pommittivat Helsingin
rautatieasemaa, sotatarvikevaras-
toja, sotilaskasarmeja ja tehtaita.

Pommitus aiheutti kymmeniä
tulipaloja, jotka levisivät yli ko-
ko kaupungin. Erittäin suuria tu-
lipaloja havaittiin rautatiease-
man, satamavarastojen, ammus-
varastojen, telakan ja bensini-
säiliöiden alueella. Koko kau-
punki peittyi savuun, joka nousi
3.000 metrin korkeudelle. Tuli-
paloja seurasivat voimakkaat rä-
jähdykset. Neuvostolentäjät nä-
kivät poistuessaan liekit 350—
400 kilometrin päähän. Kolme
lentokonetta ei palannut tuki-
kohtaansa.

Helsingin ja muiden Suomen
kaupunkien pommitusten joh-
dosta Suomen propaganda vetää
vanhaa kulunutta saksalaista
nuottia „ilmaterrorista“, „kult-
tuuriarvojen tuhoamisesta“ ja
höpisee jotain „isänmaan vapau-
desta“.

Mutta itse asiassa se, mikä
tapahtuu Suomen kaupunkien
yllä, ei ole mitään „ilmaterro-
ria“, vaan todellista ilmasotaa.
Hitler-Suomessa olevien saksalaisten ja mannerheimiläisten
sotilaskohteet tuhoutuvat, eivät
kulttuuriarvot. Ei myöskään
voida ottaa vakavalta kannalta
jaarittelua „isänmaan vapaudesta“
sellaisten miesten suusta,
jotka ovat myyneet Suomen saksalaisille ja johtaneet sen perikadon partaalle, ja vielä tänäkin
päivänä pitävät kiinni liitostaan
saksalaisten ystäviensä kanssa.

Hitlerin valkosuomalaiset ren-
git näyttävät nyt sitä, mitä he
ovat kylväneet.

PUNAINEN ARMEIJA PUNAINEN ARMEIJA SANANSA

*Me olemme täydellisesti saaneet
ehtoisesti sotavankeuteen siirtyneet
kuuluvat etuoikeudet*

Me olemme olleet jo puolitoista vuotta Neuvostoliiton sotavankina. Aluksi olimme yleisellä leirillä, mutta myöhemmin, kun Punaisen armeijan johto antoi määräyksen ehtoisesti Punaisen armeijan puolelle siirtyneille myöntämisestä, olemme olleet erikoisleirillä.

Lain hyväksymisen jälkeen me saimme todistuksen myönnetään vapaaehtoisesti Puna-armeijan puolelle siirtymisestä seuraavat etuisuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleirillä, joka sijaitsee suotuisissa olosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomessa.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

Punainen armeija on täyttänyt lupauksensa. Meidät siirrettiin leirille, joka sijaitsee suorastaan ihanalla paikalla rannalla. Ruokaa olemme saaneet aivan tarpeeksemme. Leipäannos vaihtelee 600—1.200 grammaa päivässä riippuen siitä, miten kukin täyttää työnsä. Näiden lisäksi saamme kaksi kertaa päivässä teetä, kahvia, korviketta, sokeria, voita, tupakkaa j.n.e.

Ammattiksemme olemme tehneet talvella puusepän, kassan, kalastelleet. Vapaa-ajat, illat ja sunnuntaipäivät viettävät raitioasemalla kerhotoiminnassa. Meillä on täällä kuoron, kirkon ja näytelmäpiiri, joihin mekin osallistumme. Kirjallisuuden laaja, joten tietojenkin kartuttamiseen on täällä mahdollisuudet. Olemme kirjoittelleet kirjeitä harvoin Suomeen, jopa Kanadaankin.

Sotavankileirillä

22. erillisen pataljoonan entiset sotavangit
JUHO VIITANIEMI, LAURI ROIVAS

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 22
1944

RINTAMALEHTI

Lauantaina
maaliskuun 4 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA MENNYT NARVA-JOEN YLI

Neuvostoliiton Tiedotustoimiston tiedonannoista:

Maaliskuun 1 päivänä Leningradin rintaman joukot menivät taistellen Narva-joen yli Narvan eteläpuolelta ja murtaen saksalaisten voimakkaasti linnoittamat puolustuslinjat valtasivat sillanpääaseman joen länsirannalla 35 kilometrin levyydeltä ja 15 kilometrin syvyydeltä sekä yli 10 paikkakuntaa, joukossa Sureneru, Kärekkona, Auvere, Metskylä, Yhenkonna, ja katkaisivat Narvan—Tallinnan rautatien Auveren aseman luona 15 kilometriä Narvan länsipuolella.

Viimeisissä taisteluissa Punaisen armeijan joukot ovat menestyksellisesti laajentaneet sillanpääasemaansa Narvan länsirannalla.

Pihkovan suunnalla Punaisen armeijan joukot käyvät menestyksellisiä hyökkäystaisteluja lähestyen Pihkovaa kolmelta suunnalta: pohjoisesta, idästä ja etelästä. Maaliskuun kolmen ensimmäisen päivän aikana joukkomme ovat vapauttaneet Pihkovan alueella yli 80 paikkakuntaa saksalaisista.

Ostrovin suunnalla Punaisen armeijan joukot ovat menestyksellisesti hyökkäystaisteluissa vallanneet Leningradin seudulla lähekkään asutuskeskuksen Soshihnon sekä yli 40 muuta paikkakuntaa.

Saksan suunnitelmien romahdus

Englantilainen „Times“-lehti kirjoittaa:

„Kriivoi Rogin valtaus, joka onnistuneesti yhteen Punaisen armeijan vuosipäivän kanssa, merkitsee Saksan vuoden 1941 strategisten suunnitelmien lopullista romahdusta. Hitler toivoi saavansa helpolla hallintansa Neuvostoliiton laajat materiaali- ja ihmisvoimat. Hän tarvitsee kuitenkin kaikkea kolmea raakainnosta, joista nykyisen sodan voiton riippuu: viljaa, öljyä ja materiaalia teräksen tuotantoon.“

Hitlerin toiveet päästä ehty-

mättömille öljylähteille ovat menneet myttyyn. Vaikka hänellä väliaikaisesti olivat hallussaan Ukrainan rikkaat viljaseudut, ei hänen onnistunut kertaakaan saada satoa, joka olisi vapauttanut hänet kuljettamasta Saksasta viljaa armeijaansa varten. Hänen onnistui kuitenkin huomattavassa määrin käyttää hyväkseen Dnieprin alajuoksun mineraalirikkauksia: suuria rautamalmikerrostumia Kriivoi Rogin alueella ja mangaania Nikopolin alueella. Nyt hän on menettänyt nuo molemmat lähteet.“

ASELEVON EHDOT

Lehtemme edellisessä numerossa julkaisimme Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissariaatin Tiedotustoimiston antaman tiedoituksen Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista. Tässä tiedoituksessa esitetään ne ehdot, joilla Neuvostohallitus on valmis solmimaan aselevon Suomen kanssa.

Nämä ehdot ovat seuraavat:

1. Suhteiden katkaiseminen Saksan kanssa ja Suomessa olevien saksalaisten sotajoukkojen ja laivojen internoiminen, jolloin, jos Suomi pitää tätä viimeksimainittua tehtävää itselleen ylivoimaisena, Neuvostoliitto on valmis antamaan sille välttämätöntä apua sotajoukoillaan ja ilmavoimillaan.

2. Neuvostoliiton ja Suomen välillä, vuonna 1940 solmitun sopimuksen uudelleen voimaansattaminen ja suomalaisten joukkojen siirtäminen vuoden 1940 rajoille.

3. Neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien sotavankien sekä myös neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien siviilikansalaisten, jotka ovat keskitysleireillä tahi joita suomalaiset käyttävät töissä, vapauttaminen.

4. Kysymys Suomen armeijan osittaisesta tahi täydellisestä demobilisoinnista jätetään käsi-

(Jatkuu 2. siv.)

ASELEVON EHDOT

(Jatkoa I. siv.)

teltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

5. Kysymys sotatöiden ja neuvostoalueiden miehittämisen Neuvostoliitolle aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta jätetään käsiteltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

6. Kysymys Petsamon alueesta jätetään käsiteltäväksi Moskovassa pidettävissä neuvotteluissa.

Suomen hallituksen edustajalle Paasikivelle sanottiin Tukholmassa, että jos Suomen hallitus hyväksyy viipymättä nämä ehdot, niin neuvostohallitus on valmis ottamaan Moskovassa vastaan Suomen edustajat neuvotteluja varten.

Neuvostohallituksen virallinen tiedonanto tekee lopun ulkomaiden, niiden mukana, myöskin Suomen lehdistön, levittämistä huhuista, että neuvostohallitus on muka esittänyt Suomelle ehdottoman antautumisen vaatimuksen, sekä myöskin siitä, että Neuvostoliitto muka vaatii Suo-

melta oikeutta miehittää Helsinki ja muut Suomen suurimmat kaupungit.

Koko maailma, lukuunottamatta tietysti saksalais-fascistisia sotaprovokaattoreita, huomioi Neuvostoliiton esittämien aselevon ehtojen odottamattoman ja vertaansa vailla olevan jalomielisyyden ja kohtuullisuuden. Maailman yleinen mielipide, kuten yksimielisesti toteavat Amerikan, Englannin ja Ruotsin lehdet, odotti paljon ankarampien ehtojen asettamista Suomelle, joka on ollut yksi kaikkein kiihkeimpiä Hitler-Saksan vasalleita. Amerikan ja Englannin lehdet korostavat, että siinä tapauksessa, jos Suomi hylkää Neuvostoliiton jalomieliset ehdot, se ei voi odottaa saavansa minkäänlaista myötätuntoa ja kannatusta Amerikan taholta Englannin taholta.

Eräs englantilainen lehti kirjoittaa: „Suomen on nyt valittava joko kunniallinen rauha tai kansallinen itsemurha“.

PAKINAA

ROTAT PAKENEVAT HUKKUVASTA LAIVASTA

eli

miten suojeluskuntalaiset pinnaavat

Punaisen armeijan jatkuva voitokas hyökkäys ja Saksan armeijan kärsimät musertavat tappiot ovat panneet aikaisemmin sotahulluina keksimään suojeluskuntalaisetkin keinoja pelastuakseen Mannerheimin hukkuvasta laivasta.

RJP 5 suojeluskuntalaiset ovat viime aikoina alkaneet oikein porukalla pinnata ja mikä milläkin konstilla he liikkivat yksi toisensa perästä kauemmaksi selustaan.

näyttäisi uskottavammalta, tempasi hän vielä seinältä kiväärin ja ajoi ympäri korsua mukana valkoisessa puvussa olevaa haamua. Konsti onnistui. 3. joukkueen johtaja luutnantti Sade lähetti Sorimon selustalle hevosmieheksi.

„Olenko minä pekkaa pahempi“, päätteli suojeluskuntalainen Hynynen. Hän otti kirveen korususta ja heilui se kädessä koko yön. Aluksi upseerit ja komppanian lääkintämiehet eivät ym-

„Kolme suurta liittoutunutta valtaa ovat täydellisesti yksimielisesti sanoo Churchill“

Äskettäin Suomalaisen pääministeri Marshall on lähettänyt Punaisen armeijan johdolle seuraavan arvehdyksen:

„Punaisen armeijan vuosipäivän vietto tapahtuu tänä vuonna osuhteissa, jolloin on käynnissä saksalaisten romahdusmainen prääntymisen koko itärintamalla. Venäjän armeijan voitokkaista iskuista vihollinen tu-avautuvat laajat mahdollisuudet täydellisesti karkoit-tystävälliselle yhteistyölle.“

Kosketellessaan Punaisen armeijan antautumista sanoi:

„Antautumisehdot eivät kiitsetä sitä, että liittoutuneet toisivat itsensä antautumista. Yhdysvaltain armeija kella minkäänlaisiin sopimuksiin. Ei voi esim. olla puhetta. Me jaamme teidän kanssasi siitä, että Atlantin sopimuksen edellyttämiä voittojen olisi sovellettava Saksan johdosta, sen sotilaiden ja Venäjän kansan uljuuden ja kestämyden johdosta.“

„Me olemme tämän toverini kanssa haukkuneet äänemme käheiksi näitä kofirintamalla rellestäviä saksamaneja, jotka kylä ovat valmiita osoittamaan urhoollisuuttaan ravintoloissa ja — pimeillä kaduilla. Minäkin sain yhden sankarin kimppuuni yhtenä iltana, enkä meinannut päästä eroon millään ennen kuin vuorottelin vähän aikaa oikeata ja vasenta suoraa, vai liekö tullut koukku, koska se sai aikaan pahan älähdysen. Oikein se suututtaa kun ne ovat putsattuja, prässättyjä ja sileäksi nuoltuja joka puolelta, että heti huomaa, etteivät ne ole ikinä sotaa nähneet.“

„Töpinään.“ Reumatismia ja sydäntä vottumista valitti suojeluskuntalaisetkin jo näkevät her-3. joukkueen sotaseikkailujen lopun lä-3. joukkueen vartiovuorolleen nälkäisiä. Hän tulla näin viisaasti, ikävä kyl-oleva Rogell, jonka hän eivätkään kaikki sotamiehet, vaan tiovuorolle, menetti heidän lottavat tuhoansa.

tämän jälkeen oli vaikeaa Jalovaara keplotteli itse-

MERIKKA TERVEHTII PUNAISTA ARMEIJAA

Sotahullut upseerit Pelttari ja Varhamaa saivat ansaitun palkkansa

JR 33.9. komppanian sotamies Kalle Kemppainen, kotoisin Taivalkosken Metsäkylästä, kertoo:

„Minullakin oli ilo olla mukana juomassa korviketta, jota pojat keittivät sotahullujen luutnanttien Pelttarin ja Varhamaan peijaksi.“

JR 33.9. komppanian päällikkö luutnantti Pelttari määräsi sotamiehiä tappelemaan viimeiseen hengenvetoon asti, ja kielsi antautumasta vangiksi. 4. joukkueen johtaja luutnantti Varha-

maa vieläpä uhkasi ampuakin ne sotamiehet, jotka uskaltavat jättää asemansa. Mutta joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen lankee. Sotahullut luutnantit Pelttari ja Varhamaa saivat ansaitun palkkansa ja kaatuivat Punaisen armeijan kuulista.

Kun luutnanttien ruumiita kannettiin paareilla korsulle, niin pojat naureskellen joivat korviketta noiden „sotisten pakkausten“ harjakaisiksi, jotka olivat ehtineet murhauttaa jo useita kymmeniä komppanian sotamiehiä.“

ALPPIKENGÄN KORON ALLA

Saksamanni on sankari kanttiinissa Urho mahtava naisten seurassa.

Korsulaulusta.

Korporaali Aarne Kiesille, 1 Kpk 4116, kirjoittaa hänen tyttötuttavansa Lahdesta:

„Me olemme tämän toverini kanssa haukkuneet äänemme käheiksi näitä kofirintamalla rellestäviä saksamaneja, jotka kylä ovat valmiita osoittamaan urhoollisuuttaan ravintoloissa ja — pimeillä kaduilla. Minäkin sain yhden sankarin kimppuuni yhtenä iltana, enkä meinannut päästä eroon millään ennen kuin vuorottelin vähän aikaa oikeata ja vasenta suoraa, vai liekö tullut koukku, koska se sai aikaan pahan älähdysen. Oikein se suututtaa kun ne ovat putsattuja, prässättyjä ja sileäksi nuoltuja joka puolelta, että heti huomaa, etteivät ne ole ikinä sotaa nähneet.“

Reserviläiselle Viljam Sauriolle, 9 Kpk 5826: kirjoittaa Fanni Kurtti, Deutsche Feldpost (saksalainen kenttäposti) 05396:

„Jouduin tänne Kiestinkiin ja nyt olen saksalaisessa kanttiinissa. Kuule, älä ole vihainen minulle, jos olen täällä, en mahda sille mitään. Minut lähetettiin tänne vastoin tahtoani. Pelkäsin ilmoittaa sinulle, että olen täällä. Mutta jos menetän sinut, niin ei minun kannata enää siten elää...“

Sinun Fannisi“.

Suomalaiset sotilaat! Karkoitakaa maastanne saksalaiset roistot, sisartenne ja morsiantenne häpäisijät, kotimaanne raiskaajat. Nyt teillä on siihen tilaisuus.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

Yliolikkari.

Sotavankien kirjeitä omaisilleen Suomeen

Antti Kosonen,
Viipuri, Pellervon-
katu 9, kortteeri 27.

Hyvä kotiväki!

Tiedoitän taas, että olen hy-
vissä sielun sekä ruumiin voi-
missa. Elämä sotavankileirillä
menee hyvin. Toivotan teille
kaikkea hyvää.

Eino.

Stm. Eino Kosonen,
JR 22 2. patl. krh. joukkue.

Hanna Airola,
Hollola, Herrala.

Aiti hyvä!

Marraskuun 21 pnä minä jou-
duin Punaisen armeijan partion
vangiksi. Kun tyhmydessäni
yritin karkuun, niin minua ha-
voitettiin kumpaankin jalkaani.
Puna-armeijalaisten mukana ol-

lut lääkintämies sitoi haavani ja
minut kannettiin venäläisten
asemiin, josta heti evakuoitiin
sotilassairaalaan. Sairaalassa on
hoito ollut erinomainen, joten
nyt kävelen jo ilman kainalosau-
voja.

Älkää olko minusta huolissan-
ne. Kohtelu ja ruoka täällä on
mitä parhain. Sodan loputtua
palaan terveenä luoksenne.

Terveiset siskoilleni Anjalle
ja Pirkolle.

Pikaisiin näkemiin, poikanne
Timo.

JR 22 5. komppanian
sotamies Timo Airola.

Hilda Tekkala,
Orivesi, Siitamo.

Rakas äitini!

Joulun aattona me Kirsti
Ruotsalaisen ja kanttiinimme

isännän Uuno Ullgrenin
jouduttiin Punaisen
vangiksi. Me Kirstin
olimme kauheasti pelon
kohtalostamme, mutta
Te ette voi uskoa kuinka
vällisesti ja hyvin meitä
deltu. Matkalla viilustu-
minulla nousi vähän kuu-
ja kun pääsimme tänne,
nut pantiin heti sairaalaan
tämän päivän kuluttua
taas aivan terve ja päi-
yhteen Kirstin kanssa.
dän ei tarvitse surra puo-
Sodan jälkeen tavataan.

Parhaimmat terveiset
kotiväelle.

Tyttärenne

Lotta Anni Tekkala,
RJP 6 2. komppania.

Suomalaiset sotilaat!

Neuvostohallitus myöntää jokaiselle vapaaehtoisesti
vangiksi antautuneelle seuraavat etuisuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa
ilmastosuhteissa.
3. Etu oikeus ammattityön valinnassa.
4. Etu oikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotipaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan,
johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

SOTILAAN ÄÄNI

no 23
944

RINTAMALEHTI

Tiistaina
maaliskuun 7 pnä

PUNAISEN ARMEIJAN UUSI SUURI
VOITTO UKRAINASSA

Saksalaisten rintama murrettu 180 km leveydeltä. — 12 saksalaista
divisioonaa lyöty hajalle. — 15.000 kaatunutta. — Runsas
sotasaalis. — Yli 700 paikkakuntaa vapautettu.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Irti saksalaisista!

Maaliskuun 4 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot siirtyivät
yökkäykseen ja murrettuaan saksalaisten vahvasti linnoittamat
uolustuslinjat 180 kilometrin leveydeltä etenivät kahden päivän
kana 25—50 kilometriä. Hyökkäystaisteluissa Punaisen armeijan
joukot vapauttivat Izjaslavl'n kaupungin ja suuren rautatieaseman,
humskin, Jampolin ja Ostropolin kaupungit sekä yli 500 muuta
paikkakuntaa.

Ukrainan 1:sen rintaman joukot löivät hajalle neljä saksalaisten
yökkäysvaunu- ja kahdeksan jalkaväkidivisioonaa.

Maaliskuun 6 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot kehitti-
ät edelleen hyökkäystään ja valtasivat Zbarashin, Vishnevetsin,
anovtsyn, Novoje Selon, Fridrihovkan ja Gritsevin piirikeskukset
sekä yli 200 muuta paikkakuntaa. Punaisen armeijan joukot kat-
alsivat rautatielinjan Proskurov—Tarnopol, joka oli saksalaisten
ärkeä huoltotie.

Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat epätäydellisten tietojen
ukaan tuhonneet kahden päivän aikana:

203 hyökkäysvaunua, 250 tykkiä, 30 panssariautoa, 407 kranaa-
nheitintä, yli 600 konekivääriä, yli 2.000 autoa ja 20 erilaista
varastoa.

Saksalaiset jättivät taistelukentälle yli 15.000 sotamiehen ja up-
seerin ruumiit.

Samana aikana Punaisen armeijan joukot ovat ottaneet seura-
van sotasaaliin:

120 hyökkäysvaunua, 202 tykkiä, 210 kranaatinheitintä, 260
konekivääriä, 1 panssarijuna, yli 1.000 autoa ja 23 ammus- ja
uonavarastoa.

Vangiksi on otettu yli 3.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Suurlakko Pohjois-Italiassa

Pohjois-Italian suurten kau-
nkien sotatarviketehtaissa ja
kenteessä on puhjennut suur-
lakko. Lakkoon osallistuu 6 mil-
ionaa työläistä. Milanossa on
tunut vakavia yhteenottoja
saksalaisten ja miehittäjien vä-

lillä. Levottomuuksia on ollut
myöskin Bolognassa, Genuassa ja
Torinossa. Lakkolaiset ovat jär-
jestäneet katumielenosoituksia
italialaisten mobilisointia vastaan
Saksaan työhön ja Saksan ar-
meijaan.

Kuten tunnettua, lähetti Suo-
men hallitus edustajansa Paasi-
kiven Tukholmaan ottamaan sel-
vää, suostuuko Neuvostoliiton
hallitus solmimaan Suomen
kanssa välirauhan.

Vastaus oli myönteinen. Se
merkitsee, että Suomella on täy-
si mahdollisuus päästä irti so-
dasta, jos vaan Suomen hallitus
sitä rehellisesti haluaa.

Neuvostoliiton asettamat väli-
rauhan ehdot ovat hämmästyttä-
neet koko maailmaa kohtuulli-
suudellaan ja jalomielisyydellään.
Tunnettua on, että ulkomailla
arveltiin Neuvostoliiton vaativan
Suomelta ehdotonta antautumis-
ta, suurimpien Suomen kaupun-
kien miehittämistä neuvostojou-
koilla j.n.e. Ja onhan Suomen
sotapropaganda koko sodan ajan
huutanut, että Neuvostoliitto
muka haluaa hävittää Suomen
itsenäisyyden. Tuollaisten huhu-
jen ja väitteiden perättömyys on
tullut nyt täydellisesti paljaste-
tuksi.

Neuvostoliitto vaatii ainoas-
taan, että Suomen on tehtävä
pesäero saksalaisista, internoita-
va Suomessa olevat saksalaiset
joukot ja — itsestään selvä sei-
ka — kieltäydyttävä anastamis-
taan Neuvostoliiton alueista. On

(Jatkuu 2. siv.)

Irti saksalaisista!

(Jatkoa 1. siv.)

selvää, että tuhoon tuomitun Hitler-Saksan vasalli, rikoskumppani valapattoisessa päällekkäisyksessä Neuvostoliittoa vastaan, neuvostokaupunkien tuhoamisessa ja neuvostokansalaisten pahoinpitelyssä, ei mitenkään voi odottaa lievempiä väli- rauhan ehtoja.

On jo kulunut kokonainen viikko Neuvostoliiton asettamien välirauhan ehtojen julkaisemisesta, mutta Suomen hallitus ei ole kiirehtinyt vastaamaan niihin. Sen sijaan ovat useat suomalaiset sanomalehdet kiirehtineet selittämään, että noita ehtoja on „mahdoton“ hyväksyä, ja entiseen tyyliin tekevät vihamielisiä, parhaavia hyökkäilyjä Neuvostoliittoa vastaan. Se on sellaisten paatuneiden Saksan renkien ääni, jotka eivät halua erota saksalaisista ystävästään, vaikka Hitler-Saksan romahdus on väistämätön. Se on sellaisten pöyhkeiden sotahullujen ääni, jotka haluavat pakottaa suomalaisia sotamiehiä tappelemaan, kunnes heidät on tuhottu viimeiseen mieheen, ja jotka haluavat saattaa Suomen tuhoisan hävityssodan alaiseksi maalta ja ilmasta käsin.

Ei Neuvostoliitto ole esittänyt keskusteluja rauhasta, vaan Suomen hallitus. Neuvostokansan ja sen hallituksen jalomielisyyden ansiosta Suomella on nyt mahdollisuus päästä irti sodasta niin edullisilla ehdoilla, jollaisia se ei ole Hitler-Saksan vasallina ansainnut. Suomen on valittava joko kunniallinen poispääsy sodasta tahi sama kunniaton kohdalo, joka odottaa perikatoaan kohti kulkevaa Hitler-Saksaa.

Suomalaiset sotilaat! Ainoa valinnan vara, mikä teillä on, on seuraava: Joko haudataan yhdessä saksalaisten kanssa tahi pelastus tekemällä täydellinen pesäero saksalaisista.

TOSSUT KOHTI SUOMEA

JR 52 I. pataljoonan jääkärijoukkueessa palvelut sotamies **Veikko Kallio** lahti kirjoittaa:

Viime aikoina meidän jääkärijoukkueen miehistön keskuudessa oli paljon puhetta saksalaisten sotajoukkojen perääntymisestä Punaisen armeijan iskujen alla. Hyvin monet olivat siitä hyvillä ja toivoivat, että kun venäläiset pistäisivät töpinäksi loppuun saakka, niin sotakin loppuisi pian. Kaikille oli täysin selvää, että sota on hävitty myöskin Suomen osalta.

Saksalaisista ei ole enää apua. Niille ei tule milloinkaan enää sitä aikaa, että ne pystyisivät lähtemään hyökkäykseen ja valloittamaan takaisin menettämänsä alueet, kun ne eivät kykene edes pysäyttämään venäläisten hyökkäystä. Poikkeuksetta jokaisella oli sellainen mieliala, että on parasta pitää tossut Suomea kohti siltä varalta, että pääsee kiireesti painumaan kotia, jos venäläiset ryhtyvät hyökkäämään Suomen rintaman lohkolle.

Mitä rintamamiehet sanovat Helsingin pommitusta

Kun me salimme rintamalla tietää helmikuun 7 päivänä tapahtuneesta Helsingin pommituksesta, niin synnytti se monessa pojassa suoraan sanoen ilon tunteen. Useat sanoivat, että pommeja saisi tippua joka kaupunkiin, jotta hallitusherrat ja muut selustapinnarit saisivat

Punaisen armeijan urotyöt lähenteleivät ihmeitä

Lancashiren herttuan kansleri Ernestin lausui Punaisen armeijan vuosipäivän yhteydessä.

„Vuosi sitten me voitimme Stalingradin voittoa, joka kaisi Hitlerin kohtalon. Stalingradista tuli voiton veikkauksia. Me silmäämme Stalingradin jälkeistä historiaa. Se urotekoja, jotka lähenteleivät ihmeitä. Miten ne on saatu. Miten Punainen armeija on kyennyt käymään jättäen hyökkäystä yli 1.000 mi- tamalla puolentoista ajan?

Me olemme kunnioittaneet aseistettua kansaa. Nyt on huomioitava myös sen armeijan komentajien taitteinen ja taktillinen taitteinen ja taktillinen taitteinen ovat voittaneet saksalaisten raalit taittavammilla sotajoukoilla kekseliäisyydellä korkeammalla sotataidolla.

Kosketellessaan neiden välillä Brown lausui:

„Kolmen suurmiehen salkka Stalinin, presidentin ja pääministerin chillin kohtaus Teheranin yhdellä kertaa ainiaaksi lopun Hitlerin yrityksiä erimielisyyttä. Yhdistyneiden kansakuntien riveihin. Tottelu lujitti meidän suuren maamme ystävänsä. Se julisti myös vastaista yhteistyötä massa“.

tuntee, miltä sota maistuu jilla on sellainen käsitys ilman hyvää selkäsau- herrat tule järkiinsä ja pua sodasta.

Sotamies Yrjö Vesilä 7. erill. pataljoonasta 3. kompp.

Pientä luetteloa saksalaisten konnantöistä

POIMINTOJA SOTAVANKIEN LAUSUNNOISTA

▲ Kesällä 1941 saksalaiset sotilaat raikasivat Rovaniemellä Palojärven torpassa miehestään raskaana olleen Tossavaisen tyttären. Mies oli rintamalla.

▲ Kolosjoella saksalaiset raikasivat Pennasen pataljoonan 2. komppanian 2. joukkueen alikersantin **Heikki Helistön** nuoren vaimon.

▲ Lieksan Jamalista kotoisin olevan sotamies **Heikkisen** vaimon uli raskaaksi jouduttuaan saksalaisen raiskaajan uhriksi.

▲ Marraskuussa 1942 raiskattiin Helsingissä sotamies **Ake Anderssonin** vaimo.

▲ Oulussa joutuivat sotamiesten **Polojärven** ja **Kinnusen** vaimot saksalaisten raiskaajien kynsiin.

▲ Rovaniemellä saksalaiset sotilaat tappoivat kadulla raiskaajansa naisen. Samanlaisia tapauksia sattui **Kokkolassa** ja **Kemissä**.

▲ Oulussa ja sen lähistöllä löydettiin syksyllä 1942 30 saksalaisten raiskaaman ja tappaman naisen ruumiit.

▲ Porissa olivat saksamannit tunkeutuneet 8. rajajääkäripataljoonan kersantin **Kolehmainen** vaimon asuntoon ja raiskanneet hänet.

▲ Porissa olivat saksalaiset 1942 keuhkolla raiskanneet lentokenttäänsä lähellä useita alaikäisiä tyttöjä, sitten tappaneet heidät ja tuopanneet ruumiit.

▲ Oulussa saksalaiset raikasivat ja hirttivät suomalaisen tytön lupisaaren puistossa.

▲ Kemissä saksalaiset raikasivat suomalaisia naisia lentokentän lähellä. Naisille oli ensin tukittu rätki suuhun ja tehty väkivaltaa. Sitten oli puhkottu silmät, ammuttu ja sulloitu heinä sukuelimiin.

Suomalaiset sotilaat!

Punaisen armeijan Ylipäällystön 11.6.1943 antaman päiväkäskyn N:o 1470 perusteella vapaaehtoisesti sotavangeiksi antautuneille myönnetään seuraavat etuisuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmasto-suhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päättyttyä.

NIKOSKELAINEN ON KENKKU UPSEERI

Pataljoonamme komentaja everstiluutnantti **Nikoskelainen** on hyvin kelju äijä. Pienimmistäänkin syistä hän räyhää ja kiusa poikia. Ihme, että hän on vielä pysynyt hengissä.

Nikoskelaisella ei ole poikien luottamusta. Syväriillä hän tapatti tolkuttomasti paljon miehiä.

Pataljoona sai alvan äskettäin täydennystä noin 500 miestä. Pojat pelkäävätkin sen johdosta, että sotahullu Nikoskelainen tappaa heidät kaikki.

Minä päätin, ettei Nikoskelainen minua ainakaan tapata. Kun tilanne tuli, painoinkin päätä lumeen enkä ampunut ainoatakaan laukausta. Sotavankina olen saanut lepuuttaa kaukana linjoilta väsyneitä hermojani. Nyt en enää poukkoile unissani säikähdyksestä, niinkuin linjoilla ollessani usein tapahtui.

Stm. **Sauli Hokkinen**,
7. erill. pataljoona,
3. kompp.

KORSUNIN MOTTIA

EI SAA UNOHTAA

Ulkomaalainen lehdistö Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista

Helmikuun alussa 1944 Punaisen armeijan joukot sulkiivat Korsun-Shevtshenkovskin alueella Ukrainassa renkaaseen 10 saksalaista divisioonaa ja 1 prikaatin. Saarettujen saksalaisten joukkojen luku nousi 80.000 mieheen. Jo helmikuun 17 päivänä päättyi tämä suuri tuhoamistalitelu. 55.000 saksalaisten ruumista jäi taistelukohtalle. Sen lisäksi saksalaiset menettivät 27.000 miestä kaatuneina yrittäessään vapauttaa saarettuja joukkoja ulkoapäin.

Vain ne 19.700 sotamiestä ja upseeria, jotka antautuivat vangeiksi, pelastivat henkensä.

Suomalaiset sotilaat! Stalin-grad on toistunut Dnieprillä. Se voi toistua myös Karjalassa. Jatkaen taistelua Saksan armeijan puolella te saatte itsenne varmaan tuhoon. Alkää odottako Korsun-Shevtshenkovskin alueella saarettujen ja tuhottujen saksalaisten kohtaloa!

SOTAVAMMAISIA IVATAAN

JR 33 3. pataljoonan 9. komppanian sotamies Kalle Kemppainen, kotolin Taivalkosken Melsäkylästä, kertoo:

„Viime aikoina on elokuvissa, lehdistä ynnä muissa tehty oikein urakalla propagandaa sotavammaisille luvatuista puujaloista, sokeloiden opaskoirista, ammattikouluista ynnä muista sellaisista „lhanuuksista“.

JR 33 9. komppanian 4. joukkueen johtaja luutnantti Matti-lakin innostui pojille agiteeraamaan, että ei mitään, jos jalat tai kädet menevät, sillä kyllä Karjalassa metsissä puita riittää, joista voi tehdä uusia. Luutnantin perkeleellisen lausunnon jälkeen ymmärsivät meidänkin komppanian sotamiehet, että herrat tahtovat tehdä sotavam-

Lontoon radio mainitsee, että kaikki Englannin lehdet kiinnittävät suurta huomiota neuvostohallituksen Suomelle esittämille aselevon ehtoihin.

„Daily Mail“ pitää neuvostohallituksen ehdottamia aselevon ehtoja jalomielisinä. Lehti kirjoittaa, että Suomen on viipymättä hyväksyttävä ne. Kukaan ei hämmästyisi, jos Suomi irroitautuisi sodasta lähiaikoina, sillä se ei pysty jatkamaan sota-toimia.

„Daily Herald“ kirjoittaa, että aselevon kuusi ehtoa antavat Suomelle mahdollisuuden irroitautua sodasta ja saavuttaa riippumattomuutensa.

Venäläisten rauhanehdot Suomelle, kirjoittaa „Evening Standard“, ovat järkeviä ja jalomielisiä. Suomen on tehtävä valinta. Joko se yrittää internoida saksalaiset ja hyväksyy venäläisten avun tahi panee itsensä aktiiviksi vaaralle jakamaan Saksan kiertämättömän kohtalon.

Lontoon „Times“ kirjoittaa pääkirjoituksessaan:

„Ratkaisu riippuu nyt suomalaisista“.

Lehti sanoo, että asian lykkääminen voi vain huonontaa Suomen asemaa. „Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan voiton odotukseen, ovat häikä-

maisiksi tai lihaksi loputtain sotamiehet.“

Invaliidin kohtaloa en toivoisi kenellekään, sillä lomaillessani kotikylässä näin kädettömän Akseli Väyrisen ja jalattomien Juho Vanhalan, Kalle Mannisen ja Aatos Branderin kurjan aseman. Avustus, jonka he saavat, on siksi pieni, että se ei riitä edes ruokaankaan. Jäsentensä menetyksen palkaksi ovat nämä raajarikkolaiset saaneet osakseen vain herrojen pilkan. Ei ole ih-

päisiä ja sokeita... Venäläisenä naapurina Suomella leväisyyttä, mutta Saksan na sillä ei ole mitään suutusta“.

„Timesin“ diplomaattien katsausten laatija lausua sen jälkeen kun muutamat johtomiehet luopuivat haaveista, joita he 1941, he ilmoittivat, että syvät millaiset ehdot, jotka säilyttävät Suomen mattomuuden. Nykyiset Neuvostoliiton ehdot eivät sisällä, mikä uhkasi tuota mattomuutta. On selvää, että Saksan armeija pohjois-Suomessa jää pääesteeksi kokonaisen nopealle ratkaisutäysin luonnollista, että ne se vaativat suomalaisille Internoimaan Saksan armeijan tahi kutsumaan sitä Punaisen armeijan.

Washingtonista tiedetään senaatin ulkoasiainteen jäsen Murray (Murray) on lausunut, että Neuvostoliiton esittämät aselevon ehdot „ovat erittäin järkeviä ja demukaisia“.

„Washington Post“ kirjoittaa, että Neuvostoliiton esittämät ehdot ovat järkeviä ja perustuvat palaamiseen sotaa vallinneeseen tilaan, mikä on ainoa mahdollinen ratkaisu sopimukselle Neuvostoliiton kanssa.

me, jos he tämän jälkeen kutsuessaan lomalla olevia sotamiesten kanssa kehoittavat meitä tekemään kaikkemme noutuaksemme irti maamme miläisten puujalka-agitaattorikoplasta.

Minun mielestäni pojat eivät kaikkein viisaimmin, jos märtäisivät siirtyä tänne Neuvostoliiton puolelle, sillä me varmasti pääsemme päätyttyä palaamaan kotiin terveinä ja työkykyisinä“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 24
1944

RINTAMALEHTI

Perjantaina
maaliskuun 10 pñä

„Suomi tienhaarassa“

Tällaisella otsikolla julkaistiin Moskovassa „Pravdassa“ maaliskuun 6 päivänä pääkirjoitus aselevon ehdoista, jotka Neuvostohallitus on Suomelle ilmoittanut. Viitaten ulkomaalaisten lehtien lukuisiin lausuntoihin, joissa korostetaan esitettyjen vaatimusten oikeudenmukaisuutta ja kohtuullisuutta sekä sitä jalomielisyyttä, jota Neuvostohallitus on osoittanut Suomea kohtaan, vaikka se on ollut yksi Hitler-Saksan kaikkein kiihvimpiä apureita, „Pravda“ kirjoittaa:

„Sitä omituisempaa on, että Neuvostoliiton jalomieliset aselevon ehdot otettiin Suomen sanomalehdistön taholta vastaan vihamielisesti. Suurin osa Suomen lehtiä torjuu jyrkästi Neuvostoliiton ehdot sanoen niitä vastoin tervettä järkeä „ei ainoastaan raskaiksi, vaan suorastaan ankariksi“. Mutta Suomen lehtien lausunnot, joiden tehtävänä on osoittaa Neuvostoliiton ehtojen „mahdottomuus“, ovat hämmästyttävän harhaan osuvia, jolleivät ne ole Neuvostoliiton ehtojen todellisen sisällön tahallista vääristelyä.

Tarkastelkaamme Suomen lehdistön väitteitä. Ensimmäinen niistä on, että Neuvostoliiton ehdot sisältävät muka ehdottoman antautumisen vaatimuksen. Niinpä „Hufvudstadsbladet“ kirjoittaa toistaan sanasta sanaan hitleriläisen lehdistön lauseita, että Neuvostoliiton vaatimukset ovat ehdottoman antautumisen vaatimuksia, vaikkakin verhotussa muodossa.

Selittäen Neuvostoliiton vaatimukset ehdottoman antautumisen vaatimuksiksi lehti ilmeisesti luottaa lukijoihinsa tietämättömyyteen tahi ainakin huonoon muistiin. Ehdoton antautuminen, kuten askeinen Italian esimerkki osoittaa, merkitsee satamien, tukiasemien ja laivojen ehdottoman luovuttamista, kauppalaivaston takavarikoimisoikeuden antamista voittajalle ja armeijan aseistariisumista. Asian havainnollistuttamiseksi riittää valkkaapa yksi kohta Italian välirauhan ehdoista. Niiden 4. kohdassa esimerkiksi sanotaan: „Italian laivaston ja ilmavoimien viipymättöön siirtäminen niihin kohtiin, jotka osoittaa liit-

toutuneiden ylipääällikkö, joka määrää aseistariisumisen yksityiskohdista“.

Vihdoin ehdoton antautuminen edellyttää ehdotettujen aselevon ehtojen hyväksymistä ilman minkäänlaisia neuvotteluja. Neuvostoliiton ehdotus sen sijaan sisältää ehdot, jotka edellyttävät jatkuvaa neuvottelua useista aselevon toteuttamiseen liittyvistä kysymyksistä. Suomelle esitetty valinta internoida maassa olevat saksalaiset sotajoukot joko itse tahi Punaisen armeijan avulla, kumoaa myöskin täydellisesti sen väitteen, että Neuvostoliiton ehdot mukaisesti sisältyvät ehdottoman antautumisen vaatimuksen, sillä ehdoton antautuminen ei myönnä valinnan varaa.

Toinen Suomen lehdistön esittämä väite, joka on selvästi saksalais-fascististen lehtien suusta, on se, että Neuvostoliitto muka houkuttelee Suomen valtuuskunnan Moskovaan. Suomen lehdistö esiintyy tässäkin asiassa räikeästi tosiasioita vastaan. On tunnettua, että suomalaiset itse pyysivät herraa Paasikiven kautta edustajistonsa laskemista Moskovaan neuvotteluja varten, ja Neuvostohallitus on vain antanut siihen suostumuksensa, jos suomalaiset sitä ennen hyväksyivät aselevon ehdot.

Seuraava Suomen lehdistön väite on se, että se katsoo „mahdottomaksi“ Neuvostoliiton vaatimuksen saksalaisten joukkojen internoinimisesta. Niinpä „Helsingin Sanomat“ kirjoittaa tästä ihan tosissaan ja on olevinaan sitä mieltä, että aselevon allekirjoittaminen on mahdollista, vaikka saksalainen sotaväki jäisikin Suomeen. Tuo lehti nähtävästi unohtaa, että puolueettomassa maassa, jollaiseksi Suomi haluaa jäädä, ei voida sallia sotaakäyvän puolen aseellisia voimia.

Naurettava on Suomen lehtien väite, että jos suomalaiset internoivat saksalaiset joukot, niin se on petos heidän saksalaista liittolaistaan kohtaan. Mutta suomalaiset ovat huomanneet tämän seikan liian myöhään. Irtaantuminen sodasta on kaikkein suurin petos saksalaisia

(Jatkuu 2. siv.)

„Suomi tienhaa- rassa”

(Jatkoa 1. siv.)

kohtaan. Mutta siitä on nyt jo myöhäistä puhua, kun Suomi itse on asettanut kysymyksen sodasta irtautumisesta. Suomen lehdistön, joka niin itsepintaisesti on monta kuukautta välttänyt, että Suomi käy muka omaa „erikoista” sotaansa, ei pitäisi turvautua tuollaisiin perusteluihin.

Suomen lehdistön ottama asenne Neuvostoliiton aselevon ehtoihin näiden ei voi olla heikentämättä epäilystä Suomen hallitsevien piirien rauhanpyrkimysten vilpittömyyden suhteen. Jos tämä asenne taas johtuu siitä, että Suomen hallitsevat piirit ovat käsittäneet Neuvostoliiton jaloimielisyyden heikkoudeksi, niin heitä odottaa katkera pettymys.

Liitto Hitler-Saksan kanssa on johtanut Suomen perikadon partaalle, vienyt sen umpikujaan. Suomesta itsestään riippuu, löytäkö se ulospääsyn tuosta umpikujasta vai jakaako se Hitler-Saksan kunnioittoman kohtalon sen kulkiessa vastustamattomasti tuhoaan kohti.

Sotavankien

nimiä ei

julkaista

ilman heidän

suostumustaan

MIELEENPAINETTAVIA SANOKSIA

Kosketellessaan kysymystä Hitler-Saksan valtioliiton kohtalosta Stalin lausui marraskuun 6 p:nä 1943 pitämässään puheessa:

„Mitä pitemmälle he lykkäävät kiertämätöntä pesäeroaan salaisista ja sallivat näiden isännöidä valtioissaan, sitä suurempi karsitys odottaa heidän maitaan, sitä suurempia kärsimyksiä on heidän kansojensa kestävä. Hitler-Saksa ei ajokaan puolustaa maitaan, vaan tehdä niistä hävitysodan tantereen, kunhan voisi lykätä tuonemmaksi oman tuhonsa hetken”.

Sotavammaisia pilkataan

Eräs Punaisen armeijan vangiksi joutunut Suomen armeijan sotamies kertoo:

„Vuolijoen pitäjän Vuottolahden kylässä elää sotainvaliidi Toivo Karjalainen. Karjalainen on menettänyt sodassa alaleukansa. Hänelle on tehty keinotekoinen leuka. Hän voi syödä ainoastaan vellimäistä ruokaa, jota kaadetaan hänen kurkkuunsa hänen pitäessään päätään kauaksi taaksepäin taivutettuna. On selvää, että Karjalainen ei voi tehdä kunnollisesti työtä. Itse hän sanookin: „Kyllä minusta on mies mennyt”. Ja koska hän ei voi syödä kuin erikoisesti valmistettuja ruokia, niin tulee hänelle elämä kalliimmaksi kuin terveelle ihmiselle. Mutta siitä huolimatta häneltä on arvioitu menneen työkyky ainoastaan 25

prosenttia ja sen perusteella netaan avustusta ainoastaan vähän yli 2.000 markkaa vuodessa.

Tuollainen avustus on tuolla pilkanteleminen miehelle, on menettänyt läksi terveytensä ja kaiken elämän ilon. Niinhän se on. Tavalliselle miehelle käännetään heti kun häntä ei enää tarvita.

Kaikki se, mitä olen näin ja kuullut sotavammaisten liäisestä kohtalosta Suomessa kypsytti minussa sen vakavan sen, että mieluummin antaisin Punaisen armeijan vangiksi rupean tappattamaan tai silvittämään itseäni. Heti ensi sen tilaisuuden tullen panostan keeni täytöntöön. Täällä Neuvostoliiton sotavankien keskuudessa varma henkeni ja terveyksäilymisestä”.

VALTION SAPUSKAT EIVÄT LIHOA

Rouva Olga Lentolalle, Tornio, Koskikatu 22, kirjoittaa korpraali Aake Lentola, 1 Kpk 5795:

„Onhan se teillä sielläkin tarpeen kaikki mitä irti saa, mutta sen sanon, että jos joku näistä hommista pois pääsee, niin laplo ei nouse kunnonlta vähään aikaan, se on kyllä tosiaan”.

Netti Leija Hanniselle, Kemijärvi, Pohjan-pirtili, kirjoittaa korpraali Pauli Kenttäkumpu, 1 Kpk 5795:

„Suomen armeija kyllä New Yorkista ilmoitetaan, tää huolen siitä, etten tää suurin osa lehdistä toteaa Neuvostoliiton Suomelle esittämien ehtojen maltillisuuden. Jokainen Suomen sotamies tietää, että valtioliiton julkaiseminen poistaa yhä laihemmiksi. Sotavammien elävät miltei kerjuulla eläen vasallien pelon. Lehdet kehoittavat tulevien ruokapakettien saamista Suomea hyväksymään rassa. Vain se, joka saa Neuvostoliiton ehdot mainiten, nollisesti ruokapakettia saa, tuntee itsensä vähänkin kyllä. Mutta sellaisiahan on vain muutamia. Kehno rauhan armeijassa on yksi sotamies, mannerheimiläisten sotavankien vararikosta.

Epäröinti voi tulla Suomelle kalliiksi”,

sanovat ulkomaalaiset lehdet

Lontoon „Sunday Times” kirjoittaa: „Nykyisessä tilanteessa olisi tyhmää tehdä Suomen valtioliiton sellainen johtoväkeä, että tapahtumat kehittyvät myönteisesti, sillä suomalaiset ovat tähän asti toimineet yksalaisten neuvojen mukaan, ei ainakin heidän tietensä. Iltä tyhmää keinotella Venäjän kärsivällisyydellä ja jaloimielisyydellä”.

„Observerin” Tukholman kirjeenvaihtaja lausuu, että Suomen hallituksen menettelyllä Suomen kansa on johdettu täysin harhakäsitykseen valtioliiton tilanteesta.

„Times” kirjoittaa, että Suomen on nopeasti ja rehellisesti sallittava joko kunniallinen rauha tai tuhoisa sota. Epäröinti voi tulla Suomelle kalliiksi. „Helsingin hallituksen edesvastuu valtioliiton viivytämisestä on erittäin suuri. Eräiden suomalaisten piirien toiveet ulkomaalaisesta sekaantumisesta heidän hyväksyäkseen voivat johtaa vain pettymyksiin ja perikatoon”.

„Daily Express” kirjoittaa, että ollessaan antamatta vastusta Neuvostoliiton esittämiin aselevon ehtoihin Suomen hallitus hyvin mahdollisesti pelaa saksalaisten peliä.

New Yorkista ilmoitetaan, että suurin osa lehdistä toteaa Neuvostoliiton Suomelle esittämien ehtojen maltillisuuden. Jokainen Suomen sotamies tietää, että valtioliiton julkaiseminen poistaa yhä laihemmiksi. Sotavammien elävät miltei kerjuulla eläen vasallien pelon. Lehdet kehoittavat tulevien ruokapakettien saamista Suomea hyväksymään rassa. Vain se, joka saa Neuvostoliiton ehdot mainiten, nollisesti ruokapakettia saa, tuntee itsensä vähänkin kyllä. Mutta sellaisiahan on vain muutamia. Kehno rauhan armeijassa on yksi sotamies, mannerheimiläisten sotavankien vararikosta.

„New York Timesin” Tukholman kirjeenvaihtaja lausuu,

että yleinen mielipide Suomessa alkaa tällä hetkellä ymmärtää todellisen tilanteen ja tehdä itselleen selväksi sen, että Neuvostoliiton ehdot ovat paremmat kuin suomalaiset olisivat ansainneet, ja sitä paitsi, jos Suomi tulee viivyttelemään niin kauan, kunnes venäläiset karkoittavat saksalaiset Baltian maista ja voivat siirtää sieltä sotajoukkojaan Suomea vastaan, eivätkä he esitä näin hyviä ehtoja”.

„Star” kirjoittaa, että Neuvostoliitto osoittaa suurta kärsivällisyyttä ja suopeutta suhtautumisessaan itsepäisiin suomalaisiin. Lehti jatkaa: „Venäläisten esittämät ehdot suomalaisille ovat jaloimielisempiä kuin mitä Suomen hallituksella on ollut oikeus odottaa. Suomen hallituksella on nähtävästi tarkeisuus vitkuttelemalla voittoa aikaa, jotta natsit voisivat ryhtyä toimenpiteisiin seitsemän divisioonansa pelastamiseksi. Näin ollen ei ole ihmeteltävää, jos Stalin ottaa päättävän asenteen”.

Ruotsalainen „Dagens Nyheter” huomauttaa, että jos Berlinin tiedoituksiin on luottamusta, niin nyt olisi jo muodostunut sellainen vaikutelma, että Suomen hallituksen jatkuvat istunnot ovat nyt peikkää teeskentelyä.

„Aftontidningen” sanoo pääkirjoituksessaan: „Toivo Neuvostoliiton uupumisesta oli yksi syy, jonka vuoksi Helsingissä odotettiin niin kauan, ennen kuin vihdoinkin päätettiin ottaa ratkaiseva askel rauhannehtojen selville saamiseksi. Tuollainen toivo oli kaikkia perusteita vaille. Saksa on jännittänyt kaikki voimansa saavuttaakseen voiton Neuvostoliitosta, mutta se ei auttanut. Neuvostoliitolla on ollut riittävästi voimia tehdä tyhjiksi Saksan suunnitelmat”.

Hitlerin hermoja rauhotetaan

Saksan radio kehuu äskettäin, kuinka suuri taito Hitlerin henkilöäkirillä Morrellilla on rauhoittaa helposti ärtyviä potilaita. Kuvassa nähdään, kuinka se tapahtuu.

„Tuonelan portilla nähdään”

Enemmistöllä Suomen armeijan sotilaita ei ole enää tappeluhalua. Kaikki odottavat kovasti rauhaa. Partioon lähtöä kirotaan, sillä näille reisuille jää aina moni mies. Siksi pojat lähtessään tavallisesti hyvästelevätkin: „Tuonelan portilla nähdään”.

Mutta hullu on se, joka antaa tapattaa itsensä silloin, kun kerran hengissä pysymiseenkin on keinoja. Minua ei häfuttanut lähteä koputtelemaan tuonelan portille. Ja kun sitten partioreisulla tuli tilanne, niin kaikki keinoin koetin kaivautua mahdollisimman syvälle lumihankeen. Se teipsikin. Nyt odotelen kaukana linjoilta rauhaa ja kotiin pääsyä. Ruokaa riittää ja kohtelu on hyvä. Sotavankien kautta kotiin pääsy on kaikkein varmin.

Sauli Hokkinen,
7. erill. pati. 3. kompp.
1. joukkue.

PUNAISEN ARMEIJAN HYÖKKÄY

Starokonstantinov vallattu. — Katutaisteluja Tarnopolissa.
Uusi läpimurto saksalaisten puolustuslinjoihin Ingulets-

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

Maaliskuun 9 päivänä 1:sen Ukrainan rintaman joukot jatkoivat hyökkäystään, valtasivat kiertoliikkeellä ja samanaikaisella rintamaiskulla Starokonstantinovin kaupungin ja rautatie-solmun, joka oli saksalaisten tärkeä puolustustukikohta Proskurovin suunnalla, sekä 100 muuta paikkakuntaa. Punaisen armeijan joukot ovat tunkeutuneet Tarnopolin kaupunkiin, jossa käydään katutaisteluja.

Kazatinin kaupungin länsi- ja lounaispuolella meidän joukkomme ovat ryhtyneet hyökkäykseen ja valanneet Ulanovin tärkeän asutuskeskuksen sekä yli 40 muuta paikkakuntaa.

3:nneen Ukrainan rintaman joukot ovat menneet Ingulets-joen yli ja murettuaan saksalaisten voimakkaan puolustuslinjan joen länsirannalla edenneet neljän päivän hyökkäyksen aikana 30—60 kilometriä ja laajentaneet rintamamurtoaan 170 kilometrin levyiseksi.

Hyökkäyksen kuluessa meidän joukkomme ovat antaneet raskaita iskuja kolmelle saksalaiselle hyökkäysvaunu- ja kuudelle jalkaväkidivisioonalle ja valanneet suuret asutuskeskukset Novy Bug ja Kazanka sekä yli 200 muuta paikkakuntaa. On katkaistu rautatie Dolinskaja—Nikolajev.

Ennakkotietojen mukaan 3:nneen rintaman joukot ovat neljä päivää kestäneissä taisteluissa ottaneet seuraavan sotasaaliin: 67 hyökkäysvaunua, 175 tykkiä, 270 konekivääriä, yli 2.000 autoa, 14 panssaroitua ajoneuvoa ja 10 erilaista sotatarvikevarastoa. Vihollinen on menettänyt yksistään kaatuneina noin 8.000 miestä. Meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi lähes 1.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Saksalaiset ovat röyhkeää sakkia

Eräs RJP 7:n sotamies kertoo:

Suomessa olevat saksalaiset ovat hiton röyhkeää sakkia. He ovat tappaneet aivan intikseen raiskaamiaan suomalaisia tyttöjä, ampuneet sotamiehiäkin ja varastelevat aivan julkeasti.

Kaverini kertoi, että kävellessään Oulussa erään pojan kanssa, tämän käsi oli hipaissut vastaan tulleen saksalaisen alikersantin kättä. Siitä saksalainen oli ampuut muutta mutkitta pojan ja paennut.

Oulussa Hupisaarella olivat saksalaiset raiskanneet 18—19 vuotiaan tytön ja iskeneet sen jälkeen tikarin rintaan.

Rovaniemellä eräs viipurilainen kauppakojun pitäjä kertoi,

että saksalaiset tulivat hänen kojuunsa ostoksille suurella sakkilla. Kun toiset tekivät vähäistä kauppaa, niin sillä aikaa toiset varastivat minkä kerkesivät ja menivät tiehensä.

Saksalaisten röyhkeys keljuttaa tietysti kovasti sotamiehiä niinkuin siviili-ihmisiäkin. Kaikki toivovat, että niistä päästäisiin mitä nopeammin. Mutta niistä päästään toimimalla, vasta sitten kun ne on internoitu, eli toisin sanoen riisuttu aseista ja pantu sellaisen aitauksen sisään, etteivät ne pääse raiskaamaan, tappamaan ja varastamaan. Joko suomalaiset sotilaat ryhtyvät nopeasti tähän tehtävään tai he jakavat varmaa tuhoaan kohti kulkevien saksalaisten kohtalon.

OMISTA TAPPIE
EI PUHUTA

Viime aikoina sotajoutuneet Suomen sotamiehet puhuvat yhteisesti miesmenetykset salata yksinpä oman ja komppanian sotamiehen kertoo:

7. erill. pat. 3. nian sotamies Vrinen kertoo:

„Omista tappioista Kotiin ilmoitetaan, että „donnut“, vaikka olisi saanut täysosuman“.

Kanttiinilotta K. salainen:

„Tämä sota on veästi Suomen parasta maa. Miesten menetykset annettu virallista. Vielä tähän mennessä tiedä, paljonko Suomi talvisodan aikana. Me salataan siksi, ettei masentuisi“.

KTR 14 2. pat. lenjohtajajoukkueen luutnantti Heikkonen:

„Ei tule kysymyksiä puhua sotamiehille tappioista, sillä se tekisi masentavan vaikutuksen. Ohje on annettu ylhäältä käsin“.

RJP 6:n 2. kom. kanttiinin isäntä U. gren:

„Menetyksen salaaminen tuu siitä, että ei tahdota sotamiesten moraalia laskea ja ajattelemaan pahollista omaa kohtaloaan. Se on tamiesten säkki päässä mistä“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 25
1944

RINTAMALEHTI

Maanantaina
maaliskuun 13 p:nä

PUNAISEN ARMEIJAN SUUR-
HYÖKKÄYS UKRAINASSA

Uusi läpimurto. — Sotasaaliina m.m. yli 500 hyökkäysvaunua, 600 tykkiä ja 12.000 autoa.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Maaliskuun 10 päivänä Punaisen armeijan joukot voittaen vihollisen vastarinnan jatkoivat katutaisteluja Tarnopolissa.

Kazatinin lounaispuolella meidän joukkomme etenivät taistellen ja valtasivat Hmelnikin kaupungin ja yli 30 muuta paikkakuntaa.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot murtivat saksalaisten vahvasti linnoittamat puolustuslinjat Umanin suunnalla ja etenivät viisi päivää kestäneissä taisteluissa 40—70 kilometriä laajentaen rintamamurtoa 175 kilometriin. Punaisen armeijan joukot valtasivat Umanin ja Talnojen kaupungit, Hristinovkan kaupungin ja tärkeän rautatiesolmun sekä Bukin, Mankovan, Babankan, Jekaterinopolin ja Monastyrishchen suuret asutuskeskukset ja yli 300 muuta paikkakuntaa, joista 13 rautatieasemaa.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot aiheuttivat raskaita tappioita kuudelle saksalaiselle hyökkäysvaunu-, seitsemälle jalkaväki- ja yhdelle tykistödivisioonalle. Saksalaiset jättivät taistelukentälle yli 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Epätäydellisten tietojen mukaan Punaisen armeijan joukot ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin: yli 500 hyökkäysvaunua ja moottoritykkiä, niistä yli 200 täysin kunnossa olevaa „tiikeriä“, „pantteria“ ja „Ferdinandia“, noin 600 tykkiä, yli 12.000 autoa sekä yli 50 ammus-, ase- ja sotatarvikevarastoa. Vangiksi on otettu yli 2.500 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Vankien kertomusten mukaan sotakalusto on kuulunut 11., 13., 14., 16. ja 17. hyökkäysvaunudivisioonalle sekä SS-hyökkäysvaunudivisioonalle „Adolf Hitler“, joiden piti pysäyttää neuvostojoukkojen hyökkäys. Mutta meidän joukkojemme ripeät iskut pakottivat nuo divisioonat heittämään taistelukalustonsa ja pakenemaan.

Ukrainan 3:nneen rintaman joukot kehittivät menestyksellisesti hyökkäystään ja valtasivat Novgorodkan ja Bashtankan suuret asutuskeskukset sekä yli 150 muuta paikkakuntaa. Perään-tyessään meidän joukkojemme iskuista vihollinen kärsii raskaita mies- ja materiaali-menetyksiä.

(Jatkua 2. siv.)

Mainioita voittoja

Sen jälkeen kun saksalaiset oli lyöty hajalle Leningradin luona, heidän 11 divisioonaa käsittävä sotalaumansa saarrettu ja tuhottu Korsun-Shevtshenkovskin piirissä, Saksan armeija on kulkenut musertavasta tappiosta toiseen milloin etelässä, milloin pohjoisessa, — aina siellä, missä Punaisen armeijan päällystö on kullakin hetkellä katsonut tarkoituksenmukaiseksi antaa seuraavan musertavan iskun.

Viime päivinä on yhtämittaisena vyörynä saapunut yhä uusia tietoja Punaisen armeijan suurista voitoista Ukrainassa. Maaliskuun 9 päivänä 1:sen Ukrainan rintaman joukot kehittäen edelleen hyökkäystään valtasivat Starokonstantinovin kaupungin ja rautatiesolmun, saksalaisten tärkeän puolustustukikohtaan Proskurovin suunnalla. Samana päivänä Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoitti, että 3:nneen Ukrainan rintaman joukot ovat menneet Ingulets-joen yli ja murtaneet saksalaisten lujaasti linnoitetut puolustuslinjat 170 kilometrin leveydeltä sekä ottaneet runsaan sotasaaliin ja paljon vankeja.

Päivää myöhemmin, maaliskuun 10 päivänä, tuli tieto

(Jatkua 2. siv.)

Mainioita voittoja

(Jatkoa 1. siv.)

2:sen Ukrainan rintaman joukkojen vielä suuremmasta voitosta. Silloin murrettiin saksalaisten puolustuslinjat Umanin suunnalla ja lyötiin hajalle 13 saksalaista divisioonaa, mistä tässä lehdessä julkaistut tiedonannot kertovat.

Tämän saksalaisten uuden raskaan tappion katastroofimaisuutta kuvaa muun muassa se runsas sotasaalis, jonka Punaisen armeijan joukot ovat ottaneet. Yli 500 „tiikeriä“, „pantteria“ ja „Ferdinandia“, 600 tykkiä ja yli 12.000 autoa jäi taistelukentälle yhdessä yli 20.000 saksalaisen sotamiehen ja upseerin ruumiin kanssa.

Punaisen armeijan hyökkäys jatkuu kaikilla mainituilla suunnilla, länteen pakenevien saksalaisten kintereillä. Saksan armeija kulkee nopeasti romahdustaan kohti.

Sotavankien kohtelu Suomessa ja Neuvostoliitossa

Suomen armeijan 7. erill. pat. 3. komppanian sotamies Sauli Hokkinen kertoo:

Ollessani Petroskoissa eli „Äänislinnassa“ näin kuinka Karl Marxin kadulla eräs sotapoliisi eli „sotakoira“, kuten niitä nimitetään, värrikki arvotaan, ajoi polkupyörällä ja juoksuutti edellään nääntyneen näköistä venäläistä sotavankia, kiroten ja uhkaillen.

Näin kohdellaan Suomessa sotavankia ja samaan aikaan huudetaan suu vaahdossa, että Neuvostoliitossa rääkätään ja tapetaan sotavangit. Se on tietysti tavallista propagandaa, jonka tarkoituksena on pelotella, etteivät suomalaiset sotilaat antautuisi vangeiksi. Tähän ei pitäisi enää kenenkään uskoa, sillä todellisuudessa asia on niin, että Neuvostoliitossa kohdellaan sotavankia kaikin puolin hyvin. Yrjö Vesterinen ja Lauri Moilanen, jotka haavoittuivat vähää ennen kuin joutuivat vangiksi, ovat nyt sairaalassa hyvässä hoidossa.

PUNAISEN ARMEIJAN SUURHYÖKKÄYS UKRAINASSA

(Jatkoa 1. siv.)

Maaliskuun 11 päivänä meidän joukkomme Proskurkissa suunnalla jatkoivat hyökkäystään ja valtasivat yli 30 paikkakuntaa, joukossa Krasilovin rautatieasema.

Umanin luoteis-, länsi- ja lounaispuolella Punaisen armeijan joukot kehittivät edelleen hyökkäystään ja valtasivat Ladyshinin suuren asutuskeskuksen sekä yli 100 muuta paikkakuntaa.

Kirovogradin luoteis- ja länsipuolella joukkomme valtasivat Zlatopolin, Novomirgorodin ja Bolshaja Viskan suuret asutuskeskukset sekä yli 40 muuta paikkakuntaa.

Krivoi Rogin luoteis- ja länsipuolella joukkomme valtasivat yli 50 paikkakuntaa. Apostolovon lounais- ja eteläpuolella valtasivat Berislavin kaupunki ja yli 60 muuta paikkakuntaa.

Saksalaisten pako Ukrainasta

Lontoossa ilmestynvä „Die Zeitung“ kertoo siitä kauhusta, joka on vallannut Ukrainassa, Valko-Venäjällä ja Itämerenmaissa olleet saksalaiset Punaisen armeijan edessä länttä kohti. Lehti kirjoittaa:

„Kun Punainen armeija valtasi Rovnon, vaikutti se kuin salamaniisku, ja suurin osa saksalaista väestöä selustalla tuli tietämään idässä vallitsevan katastroofimaisen tilanteen. Rovno oli ollut miehittelyn Ukrainan hallintokeskus, jossa asui saksalainen käskynhaltija, Gaulei-

ter Koch. Fascistisissa saksalaisissa oppikirjoissa nimettiin Rovnoa „saksalaisen rannan pääkaupungiksi“.

Nyt Saksan väestö näkee, että sadattuhannet saksalaista, jotka olivat muuttaneet Ukrainaan, sekä lukuisat saksalaiset sotilaat, etupäässä eläköille olleet SS-miehet, joille oli nettu maata Ukrainasta ja jotka olivat muuttaneet Ukrainaan, jättivät kaiken omaisuutensa oman nensa nojaan ja palaavat saan repaleisina kuin ker-

Omista menetyksistä ei puhuta

Suomalaisissa sotajoukoissa salataan omia menetyksiä. Miehille ei sanota edes oman pataljoonan tai komppanian tappioista. Kaatuneet pyritään lähettämään kaikessa hiljaisuudessa pois. Monasti sattuu, että hyvinkin lähellä olleiden kaatuneiden kuolemista saa tietää vasta sitten, kun kaatuneen kuva ilmestyy johonkin „Hakkapeliitan“ numeroon tai kuolinilmoitus johonkin muuhun lehteen.

Sotamies Lauri Moilanen, 7. erill. pataljoona, 3. kompp.

Levottomuus kasvaa Unkarissakin

Unkarin parlamentin asiain valiokunnan istunnossa sotaministeri lausui: „On todennut sellainen tilanne, josta yleinen mielipide alkaa eriytyä levottomiin huhuihin“.

Mishkolcin kaupungissa vangittu ryhmä koululaisia, jotka syytetään valtionvastaisuudesta, on määrätty koululaisten keskuksista karkotettuihin. Budapestissä ollut yliopistolaisille mahdollisuuden irtaan-

UKKOMAINEN LEHDISTÖ SYYTTÄÄ SUOMEN VALLANPITÄJIÄ SODAN PITKITTÄMISESTÄ

Lontoossa ilmestynvä „The Times“ kirjoittaa pääkirjoituksaan:

„Harvat Saksan liittolaiset ovat ottaneet Neuvostoliitolle niin paljon vahinkoa kuin Suomi. Neuvostoliiton ei siitä huolimatta halua turvautua sen käynnissä olevaan voimaan, vaan tyy vaatimaan sen, mikä on välttämätön Neuvostoliiton, ja Leningradin turvallisuuden kannalta. Neuvostoliiton ei kajoa Suomen itsenäisyyteen“.

Lontoolainen „Star“ lausuu, että Suomen asema tulee yhä vähemmän kannattavaksi. Liittyessään Hitler-Saksan puolella Suomi teki kohtalokkaan virheen, mutta jos Suomi ei nyt hyväksy sitä mahdollista, jonka Neuvostoliitto sille tarjoaa, niin se tekee toisen vielä suuremman virheen kuin ensimmäinen.

„Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning“ lausuu: „Venäläisten vaatimuksia voidaan pitää kohtuullisina“.

Turkkilainen lehti „Tan“ kirjoittaa: „Nyt, kun nuo odottamattomat helpot ja humaniset ase-

on ehdot ovat tulleet tunnetuksi ja Saksan häviö tullut väänselväksi, hallitus ei voi odottaa Suomen kansaa jatkavan sotaa. Sen vuoksi nykyisen hallituksen on erottava, jos ei hyväksy ilmoitettuja ehtoja ja jätettävä paikkansa miehille, jotka eivät ole fascisteja“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

„Suomen johtomiehet, jotka yhä vielä yrittävät perustaa maan politiikan Saksan sotilaallisten voittojen odotukseen, ovat itsepäisiä ja sokeita. Sen jälkeen kun muutamat suomalaiset johtomiehet luopuivat hulluista haaveista, joita heillä oli 1941, he ilmoittivat hyväksyvänsä milloiset tahansa ehdot, jotka säilyttävät Suomen riippumattomuuden. Nykyisissä Neuvostoliiton ehdoissa ei ole mitään sellaista, mikä uhkasi tuota riippumattomuutta“.

Englantilainen „Daily Herald“ kirjoittaa:

„Koko muusta maailmasta aselevon ehdot tuntuivat ei ainoastaan kohtuullisilta, vaan vieläpä jalomielisiltäkin. Saattoivatko suomalaiset odottaa edullisempia ehtoja lähettäessään Paasikiven Tukholmaan? Suomalaisen on nyt tehtävä valinta: joko he jatkavat sotaa tahi irtaantuvat siitä. Ei voi olla sellaista väliastetta, jolloin he voisivat saada rauhan ja samanaikaisesti auttaa saksalaisia“.

TAISTELUT JUGOSLAVIASSA

Joulukuun alussa 1943 saksalaiset aloittivat suuren hyökkäyksen Jugoslavian vapautusarmeijan joukkoja vastaan päättämään tehdä lopun Jugoslavian isänmaanystävien vastarinnasta. Jugoslaviassa olevien saksalaisten joukkojen ylipäällikön von Weichsin käytettävissä on yhteensä 30 divisioonaa. Jo kuukauden kerran Hitler yritti saartaa ja tuhota vapautusarmeijan perusvoimat. Mutta marsalkka Titon joukot kestivät miehitysarmeijan 20 päivää kestäneet hyökkäykset. Sen jälkeen ne siirtyivät vastahyökkäykseen ja alkoivat puhdistaa saksalaisista maan taloudellisesti tärkeitä alueita. Isänmaanystävät valtasivat kymmeniä kaupunkeja ja puhdistivat hitleriläisistä 1/3 maansa alueista. Myttyynmennyt talvikamppailu Jugoslaviassa kävi erittäin kalliiksi saksalaisille. Yksistään joulun ja tammikuun aikana he menettivät noin 43.000 sotamiestä ja upseeria, niistä 6.000 vankeina. Sissit kaappasivat runsaan sotasaaliin.

Kansan vapautusarmeijan voimat ovat lisääntyneet taistelun kuluessa. Yksistään Kroatiasta on 80.000 henkilöä paennut vapautetuille alueille ja liittynyt sisseihin. Marsalkka Titon joukkoihin kuuluu nyt yli 300.000 miestä.

Sotavankien kirjeitä omaisilleen

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituilla osoitteilla edelleen.

V. Melto.

Valdemar Melto,
Helsinki, Vilhovuorenkuja 6 B-65.

Terve, isä!

Parhaimmat terveiseni sinulle ja Raita-siskolleni täältä Neuvostoliitosta. Olen Punaisen armeijan sotavankina. Kohtelu on kaikin puolin hyvää ja ruokailiittää.

Poikasi Valdemar.
Stm. Valdemar Melto,
35. erillinen pioneiripataljoona.

Kauko Moilanen,
3 Kpk 2670.

Hei vaan!

Olen joutunut sotavankuteen. Sain partioreisulla pienen naarmun ja jäin vangiksi. Nyt olen sairaalassa, jossa hoito meille sotavangeille on aivan samanlainen kuin haavoittuneille Punaisen armeijan sotilaillekin. Sano Tyynelle paljon terveisiä. Koeta sinäkin päästä kaikin mokomin tänne. Se on parhain tie kotiin pääsyyn. Eä usko mitään siellä puhutaan sotavankuteesta Neuvostoliitossa.

Vejjesi Lauri.
Sotamies Lauri Moilanen,
7. erill. pataljoona, 3. komppania, 1. joukkue.

Maanviljelijä Jalkanen,
Joroinen.

Olen vankina sairaalassa ja pian pääsen täysin terveenä pois. Toivotan kotiväelle parasta vointia.

Terveisin

Heikki.

Lutnantti Heikki Jalkanen,
KTR 14'2. patteri.

Eeva Vesterinen,
Uudenkirkon pitäjä,
Inon kylä.

Aiti hyvä!

Terveisiä täältä Neuvostoliitosta. Haavoituin hiukan partioreisulla ja jouduin sotavangiksi. Nyt olen sairaalassa hoidettavana ja kohta haavani paranevat. Minua on kohdeltu täällä oikein hyvin. Siis alkää murehtiko tähdeni. Sanokaa Hiljallekin terveisiä.

Siispä pikaisiin näkemiin.

Poikanne Yrjö.

Sotamies Yrjö Vesterinen,
7. erill. pataljoona, 3. komppania, 1. joukkue.

Yrjö Kalliolahti,
1 Kpk 4872.

Heipä hei velipoika! Et ole tainnut kuullakaan, että jouduin sotavangiksi helmikuun 12 päivänä partioreisulta. Kyllä se on kaikki täyttä propagandaa, mitä siellä puhutaan sotavankuteesta Neuvostoliitossa. Sano äidille, Reinolle, Juholle, Matille ja siskolle terveisiä, että minun takiani ei tarvitse olla huolissaan. Voin vallan mainiosti ja sodan jälkeen palaan kotiin.

Kuule, parempi taitaisi olla sinullekin, kun ajoissa alkaisit etsiä päällesi suojaa. Täällä ei ainakaan kuula saavuttaisi. Ei se enää sotiakaan kannata. Eipä sitte muuta kuin näkemiin.

Vejjesi Veikko.
Sotamies Veikko Kalliolahti,
JR 52 1. pataljoonan jääkärijoukkue.

T. Kontkanen.

Ellä Kontkanen,
Pielisensu,
Niinivaara.

Aiti hyvä!

Jo yli puolen vuotta lut sotavankina Neuvostoliitossa. Voin hyvin ja elämäni on rauhallista. Kumpa vaan nyt tranaatinheitintä, 950 konekivääriä, 68 panssariautoa, 57 traktoria ja 3.830 autoa.

Toivotan teille terveisin ja kaikkea hyvää elämääsi. Pikaisen tapaamisen toivossa,

poikanne Tuure.
Lääk. korpr. JR 9 3. patl. 8. komppania.

Rouva Kaisa Komulainen,
Kajaani, Kalliolahti.

Ilmoitan, että olen Neuvostoliitossa sotavankina. Rintamasta muuteen minun takiani on syytä. Oloni ovat hyvät. Lussa ei ole moittimista. Ta loppuu, palaan kotiin. Lähettäkää terveiseni vanhempieni ja sisareni.

Terveisin

Väapeli Yrjö Komulainen,
4. erillinen tiedusteluosasto.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 26
1944

RINTAMALEHTI

Torstaina
maaliskuun 16 pöä

PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT HERSONIN

Mentyään Dniepr-joen yli sen alajuoksulla Ukrainan 3:n rintaman joukot valtasivat katutaistelujen jälkeen maaliskuun 13 päivänä Hersonin kaupungin, suuren rautateiden ja vesiteiden solmukohdan, joka oli saksalaisten tärkeä puolustustukikohta Dniepr-joen suussa.

Punaisen armeijan joukot jatkoivat menestyksellisiä hyökkäystaisteluja Proskurovin ja Vinnitsan suunnilla, Kirovogradin ja Krivoi Rogin länsipuolella, Umanin länsi- ja eteläpuolella sekä Apostolovon suunnalla, missä neuvostojoukot valtasivat neljän päivän taisteluiden aikana yli 1.050 paikkakuntaa, joukossa Gaivoronin, Skalatin ja Shevtshenkovan kaupungit sekä Dolinskajan rautatiesolmu.

SAKSALAISTEN MENETYKSET JA PUNAISEN ARMEIJAN SOTASAALIS

Maaliskuun 6—12 päivän välisenä aikana Ukrainan 3:n rintaman joukot aiheuttivat viholliselle seuraavia menetyksiä: tuhottu 115 hyökkäysvaunua, 64 moottoritykkiä, 390 tykkiä, 230 kranaatinheitintä, 950 konekivääriä, 68 panssariautoa, 57 traktoria ja 3.830 autoa.

Vihollinen jätti taistelukentälle yli 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Samana aikana Ukrainan 3:n rintaman joukot ottivat seuraavan sotasaaliin: 87 hyökkäysvaunua, 50 moottoritykkiä, 38 tykkiä, 142 kranaatinheitintä, 1.077 konekivääriä, 8.200 konekivääriä ja konepistoolia, 48 panssariautoa, 121 traktoria, 5.342 autotatarvikevarastoa. Vangiksi otettiin yli 2.500 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Mitä Amerikassa sanotaan Punaisesta armeijasta

Amerikkalainen „New York Herald Tribune” sanoo, että Punaisen armeijan heikentymätön kyky pitää jatkuvasti yllä suurta hyökkäystä on yksi tämän sodan hämmästyttävimmistä ilmiöistä. Tuhutua noita Punaisen armeijan voittoja, sanoo lehti, „ei ole saatettu sen kaikkia voimia käyttämällä. Stalin säästää tietysti reservejä sopivaa hetkeä varten ja hän tietää, milloin tuo hetki lyö... Amerikkalaisilla on paljon opittavaa Punaiselta armeijalta”.

SUOMEN ARMEIJAN MIESHUKKA

Suomen armeijan johto ei ole koko sodan aikana saattanut julkisuuteen minkäänlaisia numerotietoja tästä kaikkien mieltä polttavasta kysymyksestä. Tuomituvainen vaikeus osoittaa, kuinka arkaluontoisena tätä kysymystä pidetään. Sotavankien lausuntojen mukaan on miesmenetysten salaamisessa menty niin pitkälle, että sotamiehet koetetaan pitää tietämättöminä jopa oman komppanian kaatuneista ja haavoittuneista.

Sotavangeiksi joutuneet Suomen armeijan upseerit selittävät tuon salamyhkäisyyden syyksi sen, että jos sotamiehet saisivat tietää kaatuneiden ja sotavammaisten hirvittävän suuren lukumäärän, niin se tekisi hyvin masentavan vaikutuksen, sitäkin suuremmalla syyllä, kun nyt ei kenellekään ole epäselvää se, että sota on auttamattomasti hävitty ja kaikki uhrat ovat olleet turhia.

Eräissä ulkomaalaisissa lehdissä on viime aikoina esitetty tietoja, joiden mukaan Suomen armeija on tässä sodassa menettänyt noin 300.000 miestä kaatuneina ja rampoina, toisin sanoen suunnilleen 1/10 koko Suomen väestöstä. Hyvin monet toiseikat tukevat tuon arvion paikkansapitävyyttä. Useat vuoden 1941 lopulla sotavangeiksi joutuneet suomalaiset upseerit todistivat yhtäpitävästi upseeripöydissä olleen julkisena salaisuutena, että Suomen armeija oli jo siihen mennessä menettänyt yksistään kaatuneina 80—90.000 miestä. Sen jälkeen on kulunut yli kaksi sotavuotta, joiden keskeisessä Suomen armeija on pa-

(Jatkuu 2. siv.)

SUOMEN ARMEIJAN MIESHUKKA

(Jatkoa 1. siv.)

kallisissa taisteluissa, tykki- ja kranaatinheitintulesta, tarkka-ampujien kuulista ja partioiden kipeistä iskuista menettänyt lisää monia kymmeniä tuhansia miehiä kaatuneina, puhumattaakaan haavoittuneista sekä Suomen armeijassa vallitsevan kurjan ruoka- ja vaatetustilanteen takia terveytensä menettäneistä.

Suomen armeijan hirvittävästä mieshukasta huolimatta on Suomessa, varsinkin sanomalehtien toimituksissa ja muissa propagandatoimissa vieläkin sellaisia intoilijoita, jotka ovat miehiä yllyttämään suomalaisia sotilaita edelleenkin jatkamaan hävittyä sotaa ja pitämään kiinni anastetusta neuvostomaan kamarasta. Noille sotahulluille kotirintaman urhoille eivät riitä ne 300.000 miestä, jotka Suomi on tässä sodassa menettänyt. Heidän intoilunsa tähtää siihen, että Suomen armeija saisi maksaa verellään neuvostomaalta lähtiessään yhtä suuren hinnan kuin se on maksanut tänne tullessaan.

Jälleen uusi motti Ukrainassa

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Ukrainan 3:n rintaman joukot sulkiivat Bereznego-vatojen ja Snigirevkan seudulla saartorenkaseen useita saksalaisia divisiooneja. Vihollinen teki lukuisia yrityksiä murtautua ulos, mutta lyötiin takaisin, jolloin se menetti kaatuneina lähes 10.000 sotamiestä ja upseeria. Sitten vihollisen joukot pirstottiin eri osiin ja nyt meidän joukkomme menestyksellisesti tuhoavat niitä. Punaisen armeijan joukot ottivat tällä alueella sotasaaliina yli 300 tykkiä. Vangiksi otettiin yli 4.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Suomalaisia sotamiehiä Punaisen armeijan vankeina

Sotamies Arvo Pesonen,
JR 9 4. komppania.

Saksalaisten roiston- työt eivät saa jäädä kostamatta

7. erill. pataljoonan 3. komppanian sotamies Lauri Moilanen kertoo:

Saksalaisten lukemattomista roistontöistä Suomessa mainit- sen seuraavat tapaukset, jotka ovat hyvin tunnettuja pataljoonamme sotilaille:

Rovaniemellä, Ounasvaaran laidassa olevasta hiekkamon- tusta löydettiin saksalaisten raiskaama ja tappama nainen.

Kiestingin suunnalla saksalaiset houkuttelivat kävelylle erään suomalaisen majurin tyttären. Päästyään kauemmaksi ihmisten ilmoilta nuo konnat raiskasivat tytön, sitten tappoivat ja heittivät ruumiin metsään. Tytön isä, majuri, ei uskaltanut nostaa asiasta meteliä, vaan oli vienyt kaikessa hiljaisuudessa tyttärensä ruumiin Suomeen haudattavaksi.

Tuo majuri oli nahjus. Jos hän olisi nostonut melun, niin varmasti pojat olisivat auttaneet häntä kostamaan raiskatun ja murhatun tyttärensä puolesta. Venäläisiä vastaan ei pojilla ole

„EI SE VAIKU

Eräs sotavanki kersantti, jonka me haluaa saattaa tein, kertoo:

Suomen armeijan upseerit on aivan omalaatuiset gandakonstinsa. He eivät pidä pitkiä upseerit ja suojeluskuntalaiset pan- kuttaa sotamiehiin lyhyillä kavilla iskusanoilla. Sattuu jotain sellaista, räittää levottomuutta keskuudessa, on upseerit valmiina rauhoittamaan.

„Ei se meihin vaikuta.“ Helsingin, Turun ja Suomen kaupunkien po- ten jälkeen upseerit rauhoittaa sotamiehiä. „Se on pelkkää hermo- propagandahyökkäystä meihin vaikuttaa.“

Upseerit käyttävät nevat suojeluskuntalais- ta uskottuun käyttä- pojat eivät saisi lukea armeijan puolelta tul- lehtisiä. Toisin sanoen käävät niiden vaikutta- ka niistä sotamiehet tää totuuden. Mutta puolesta heidän täyty- leimata Punaisen arme- lelta levitetty lentoleh- pagandaksi“ ja jaan- että „ei tuolla suomala- kuteta.“

Sattumalta pääsin tseen jälkeen putkassa 14 vuoro- että tuo iskelmä (ei kulta). Niinikään Petroskoissa kuta“) on ylhäältä kä- ras humalainen sotapoliisi, ar- Kevoltaan luutnantti, jonka nimeä säytin maantiellä vasten muista, ampuu erään sota- leen tutun hevosmiehen siitä syystä, kun tämä oli vlemässä kirjettä oli ollut tekemisissä paikallisen komentajalta pataljoonan siviiliväestön kanssa.

Utelaisuudesta Petroskoissa ovat pojat pan- me kirjeen. Se oli tilan- sotapoliiseja. Eikä niiden kanssa tus, jossa m.m. ilmoit- muuten pärjääkään. Kerran Dnieprin mutkassa o- matkusti Petroskoin kautta Kar- mottiin useita saksala- mumäkeen sotamiehiä. Vaunuun siooneja, jotka nähtiin- työkäsi viisihenkinen sotapoli- vat tuhotuiksi. Edellisen junapartio. Eräältä pojalta

SOTAKOIRAT RÖYHKEINÄ

Eräs sotavanki kertoo:

Sotapoliisit eli 'sotakoirat' esiintyvät hyvin röyhkeästi sota- miehiä kohtaan ja käyttäilevät junissa ja linja-autoissa saadak- seen rohmua. Jos he löytävät sotamiehiltä viinaa ja ylimääräi- siä ruokatavaroita, ottavat he ne pois ja pistävät omaan pose- keensa.

Salmista kotoisin oleva Sok- konen oli kerran ollut kaverinsa kanssa Petroskoissa Metsäkadun varrella olevassa talossa kyläile- mässä. Sisälle oli hyökännyt sotakoiraa ja hakannut

Sokkosen kaverin sekä pitänyt sen jälkeen putkassa 14 vuoro- kulta. Niinikään Petroskoissa Kevoltaan luutnantti, jonka nimeä säytin maantiellä vasten muista, ampuu erään sota- leen tutun hevosmiehen siitä syystä, kun tämä oli vlemässä kirjettä oli ollut tekemisissä paikallisen komentajalta pataljoonan siviiliväestön kanssa.

Petroskoissa ovat pojat pan- me kirjeen. Se oli tilan- sotapoliiseja. Eikä niiden kanssa tus, jossa m.m. ilmoit- muuten pärjääkään. Kerran Dnieprin mutkassa o- matkusti Petroskoin kautta Kar- mottiin useita saksala- mumäkeen sotamiehiä. Vaunuun siooneja, jotka nähtiin- työkäsi viisihenkinen sotapoli- vat tuhotuiksi. Edellisen junapartio. Eräältä pojalta

ne meinasivat ottaa viinat ja sa- muskat, mutta kun pojat panivat takilla kampoihin, niin poliisien lähdeittä kiireen kaupalla arkkuun“.

„Tilalsuuden ohi päästäminen merkit- sisi Suomelle itsemurhaa“,

sanoo ulkomaiden lehdistö

Englanti

Lontoon „Times“ kirjoittaa:

„Venäjän ehdot antavat Suo- melle jälleen mahdollisuuden käyttää hyväkseen kansallisen olemassaolonsa ja riippumatto- muutensa etuja. Helsingin hal- lituksen edesvastuu vastauksen viivyttämisestä on erittäin suuri. Eräiden suomalaisten piirien toi- veet ulkoapäin tulevasta se- kaantumisesta heidän hyväk- seen saattavat johtaa vain hä- vitykseen ja perikatoon. Venä- läiset ovat oikeudenmukaisesti asettaneet ensimmäiseksi eh- doksi vihollisen voimien inter- noimisen ja ehdottavat suoma- laisille siinä tapauksessa, jos näillä ei ole välttämättömiä voimia, Punaisen armeijan ja ilmavoimien apua.

Tuskin monikaan voi ajatella, että voitokkaasti hyökkäävä Punainen armeija tulee sietä- mään vihollisen voimia ase- missa, jotka niin välittömästi uhkaavat yhtä sen tärkeintä yh- teystietä länteen. Ne suomalaiset johtomiehet, jotka luulevat, että Suomi pystyy tinkimään ja voi toivoa saavansa viivyttämällä ja kiistelemällä joitakin helpotuk- sia ehtoihinsa, eivät joko näe tosiasioita tahi katalasti yrittävät palvella Saksan etuja, vieläpä oman maansa lopullisen tuhon hinnalla. Tilanne ei tällä het- kellä siedä enää viivytystä“.

Englantilainen aikakauslehti „New Statesman and Nation“ sanoo aselevon ehtoja „terveen järjen ja kohtuullisuuden malli- esimerkiksi“. Kirjoituksessa sa- notaan: „Jos suomalaiset pääs- tävät ohi tilalsuuden, jonka Ve- näjän ehdot heille tarjoavat, niin sen tulevaisuus näyttää syn- kältä“.

Aikakauslehti „Economist“ korostaa, että „Venäjän asele- von ehdot eivät sisällä välitön- tä eikä välillistä uhkaa Suomen

riippumattomuudelle“. Kosketel- len aikakysymystä lehti kirjoit- taan: „Ei voida odottaa, että venä- läiset olisivat liian jalomielisiä Suomen hallituksen viivyttelyn suhteen“.

Amerikka

Amerikkalainen „New York World Telegram“ kirjoittaa:

„Jos Suomi nyt laskee ohi tilalsuuden alkaa neuvottelut Venäjän ehdoista, niin Suomi tuskin koskaan enää saa sel- laista tilalsuutta. Tuon tilalsuu- den ohi päästäminen merkitsisi Suomelle itsemurhaa. Suomen hallitus on liian kiinteässä yh- teistyössä Hitlerin kanssa ja liian hidas ottamaan rauhan as- keleita“.

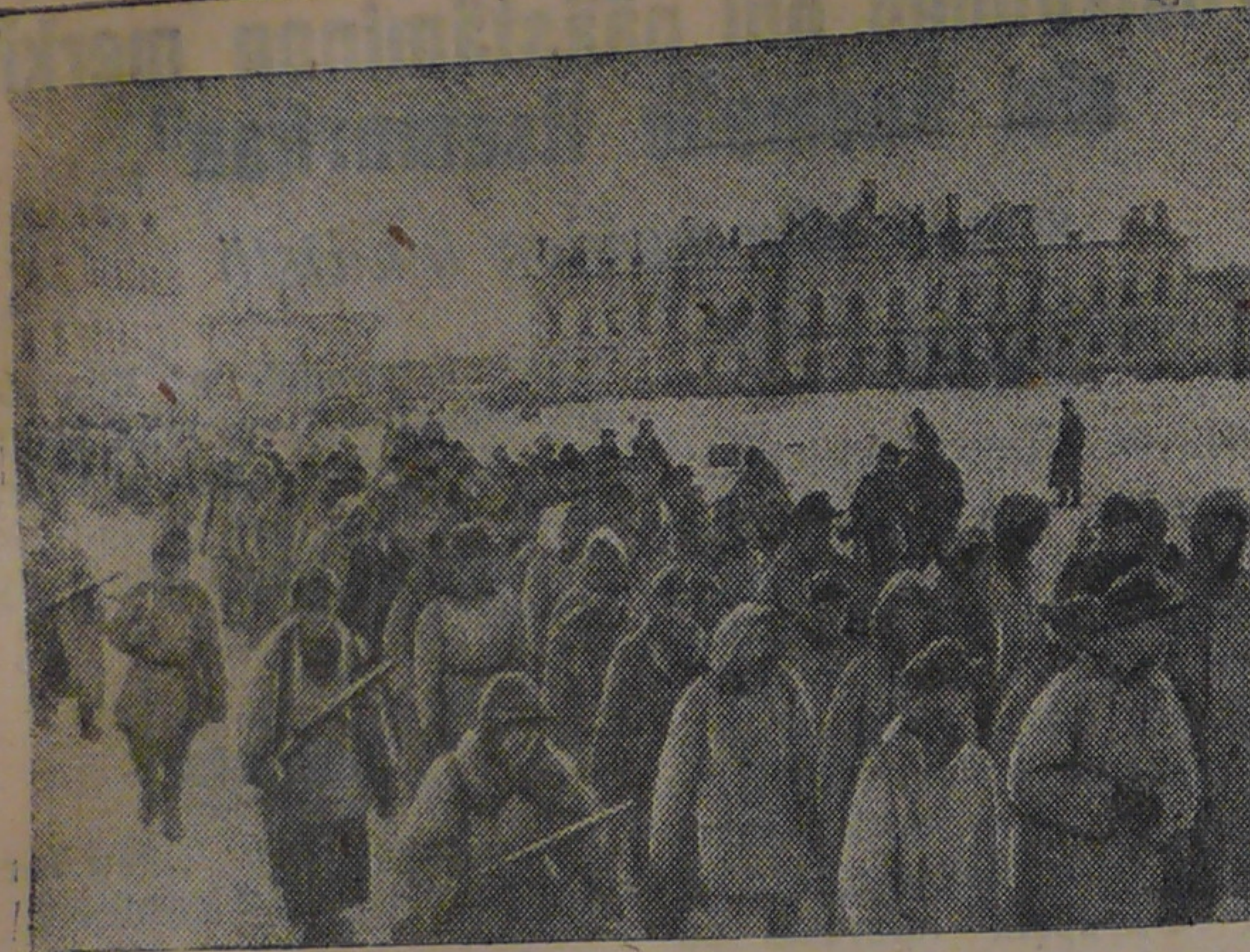
Amerikkalainen lehti „New York Times“ lausui, että „Neu- vostoliiton ehdot ovat parem- mat kuin suomalaiset ovat an- sainneet, ja jos Suomi tulee vii- vyttämään, niin Venäjä ei enää esitä niin hyviä ehtoja“.

Texasilainen lehti „Morning News“ sanoo, että Neuvostolli- ton ehdot ovat „oikeudenmu- kaiset ja voittajavaltion esittä- mät“.

Ruotsi

Ruotsalainen „Dagens Nyhe- ter“ kirjoittaa:

„Rauhan solmimista ilman saksalaisten poistamista Suo- mesta voidaan pitää mahdotto- mana. Suomi ei voi ketään saa- da uskomaan siltä, että se käy vain „omaa sotaansa“, jos se heti sen jälkeen alkaa väittää, että se ei voi luopua saksalai- sista joukoista eikä halua myötä- vaikuttaa päästäkseen niistä irti, vaikka se onkin ainoa mahdol- lisuus maan pelastamiseksi“.

Leningradin ja Olhavan rintaman joukot ovat ottaneet vangiksi 7.200 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Kuvassa nähdään joukko saksalaisia sotavankeja, joita kuljetetaan Novgorodin katuja pitkin vankileirille.

SAKSALAISET TILILLE

Eräs Suomessa ollut saksalainen sotamies, joka on antautunut Punaisen armeijan vangiksi, kertoo:

Saksalaiset harjoittavat Suomessa kaikenlaista ilkeyttä, varastelevat, raiskaavat, hulinoivat kaduilla ja ravintoloissa, pettävät suomalaisia sotamiehiä viina- ja tupakkakaupoissa. Suomen viranomaiset eivät ole yrittäneet minkäänlaisia rankaisutoimenpiteitä heitä vastaan.

Varsinainen kansa on kuitenkin toista mieltä. Ei ole enää mikään harvinaisuus, että saksalaista sotilasta syljetään silmille, ja että pikkulapset heristävät heille nyrkkiään.

Kun olin matkalla Hangosta Ouluun, tuli junassa saksalaisten ja suomalaisten sotilaiden välillä tappelu. Se päättyi siihen, että kaksi saksalaista sai pahoja puikonhaavoja, joten heidät piti eräällä asemalla kantaa paareilla pois junasta.

„Liitto Hitler-Saksan kanssa on johtanut Suomen perikadon partaalle, vienyt sen umpikujaan. Suomesta itseltään riippuu, löytääkö se ulospääsyn tuosta umpikujasta vai jakaako se Hitler-Saksan kunnialloman kohtalon sen kulkiessa vastustamattomasti tuhoaan kohti“.

Moskovan „Pravda“ 6.III.44.

Minulla on sellainen käsitys, että tähän saakka tapahtuneet suomalaisten ja saksalaisten väliset tappelut ovat vasta alkua sille mitä tuleman pitää. Suomalaisten viha saksalaisia vastaan on kasvamassa. Sen näkee kaikesta. Upseerit lietsovat kaikin tavoin epäluottamusta suomalaisia kohtaan ja lausuvat avoimesti ilmi sellaisia käsityksiä, että suomalaiset ennen pitkää rupeavat seuraamaan ranskalaisten, tanskalaisten ja norjalaisten esimerkkiä ja ryhtyvät joukkomitassa tappamaan saksalaisia.

Saksalaisten housut alkavat tulla jo Suomessakin. He tuntevat seisovansa kuilun partaalla. Jos suomalaiset sotilaat eivät ryhdy työntämään saksalaisia tuohon kuiluun, lankeavat he siihen itse yhdessä saksalaisten kanssa.

„Olla torsottaa

Eräs Punaisen armeijan vangiksi joutunut sotamies kertoo:

„Yleensä miehistö on sellainen, joka vaan olla torsottaa, kun aktiiviset sotatoimet koske varsinaisesti itseä, vaan ei ajatella enempää. Saksalaisten etelärintamalla ovat kyllä neet sen aikaan, että on ajattelemaan, että meillä on ma kohtalo edessä. Kukaan ajattelee sitä, että meidän me olisi erillistä Saksan sotaa. Mutta meidän jääkärit ja niissä saatiin hyvin huolehdittua itärintaman sotatapahtumista. Saksalaisten tappioita tiin miehiltä. Niinpä esimerkiksi en ennen vangiksi mistani tiennyt yhtään Leningradin ympäristössä tunteista sotatoimista“.

Sodan pitkittäminen

Eräs 7. erill. pataljoonan sotamies kertoo:

„Melkein kaikki ovat kiinnostuneita sotaan. Mutta koston tällaisista asioista voi päätellä, sillä jos vähänkin on vastusta, niin joutuu silloin ikävyyksiin. Kerran kaverini kanssa, että rajanminen oli ensimmäinen tulo. Korsussa oli silloin muutamia suojeluskuntalaisia, kun he kuulivat keskustelun, niin alkoivat meitä heti hävittää ja kysellä: „Mitäs miehe olette, kun tuollaisia puuttat? Tällaiset äijät ovat ilkeä olevia sodan pitkittäjiä. He huvat sitä mitä herrat suuhunsa panevat“.

Sotavankien

nimiä ei

julkaista

ilman heidän

suostumusta

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 27
1944

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
maaliskuun 19 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA ETENEE UKRAINASSA

Saksalaisten tärkein pakotie Odessasta katkaistu. — Punainen armeija lähestyy Dniestri-jokea. — Bereznegovatojen seudulla saaretut saksalaiset joukot tuhottu.

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Maaliskuun 16 päivänä. Ukrainan 2:sen rintaman joukot ovat panssari- ja jalkaväkimuodostelmien yhteisellä kiivaalla hyökkäyksellä valloittaneet Vapnjarkan kaupungin ja suuren rautatiesolmun katkaisten tärkeän rautatielinjan Shmerinka—Odessa. Edelleen on vallalla suunnalla vallattu Tultshinin kaupunki sekä yli 30 muuta paikkakuntaa.

Valloittaessaan Vapnjarkan Punaisen armeijan joukot ottivat sotasaaliina: 12 veturia, 500 rautatievaunua, 2 sotatarvikkeilla lastattua junaa, 1.300 autoa, suuria tykistövarastoja ja paljon muuta sotakalustoa.

Vinnitsan suunnalla joukkomme ovat valloittaneet 40 paikkakuntaa, Nikolajevin suunnalla 40 ja Kirovogradin lounaispuolella yli 50 paikkakuntaa.

Bereznegovatojen ja Snegirevkan alueella Punaisen armeijan joukot ovat täydellisesti tuhonneet saaretun vihollisjoukon jätteen.

DUBNO VALLATTU

Maaliskuun 17 päivänä. Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat saartoliikkeellä valloittaneet Dubnon kaupungin ja saksalaisten tärkeän puolustustukikohdan Lvovin suunnalla. Lisäksi on vallattu yli 40 muuta paikkakuntaa.

Umanin länsi- ja lounaispuolella neuvostojoukot ovat jatkaneet hyökkäystään ja valloittaneet Bratslovin ja Tomashpolin kaupungit Vinnitsan alueella sekä Kryshopolin kaupungin ja suuren rautatieaseman. Niiden lisäksi on vallattu yli 150 muuta paikkakuntaa.

Kirovogradin lounaispuolella Punaisen armeijan joukot ovat valloittaneet Novo-Ukrainkan kaupungin ja suuren rautatieaseman sekä yli 100 muuta paikkakuntaa.

Bobrinetsin kaupungin lounais- ja eteläpuolella joukkomme ovat valloittaneet yli 70 paikkakuntaa.

Nikolajevin suunnalla hyökkäystaistelut jatkuvat. On vallattu yli 30 paikkakuntaa.

Saksalainen on sinun vihollisesi

Hitaasti, mutta varmasti alkavat Suomen armeijan sotilaat käsittää sen totuuden, että saksalainen on heidän vihollisensa. Kuten yliloikkarit ja sotavangit kertovat, on monissa joukko-osastoissa sellainen mieliala, että venäläisiä vastaan ei tapella enää, mutta saksalaisia vastaan ilomieliin.

Tämä alkava murros Suomen armeijan sotilaiden mielialoissa on täysin ymmärrettävä. Eihän kenellekään ole salaisuus, että saksalaiset ovat auttamattomasti hävinneet sotansa. Yrittäköönkö Suomen hitleriläinen sensuuri kuinka tahansa salata sotilaita tietoja niistä kauheista tappioista, joita Punainen armeija tuottaa joka päivä saksalaisille joukoille, ei se kuitenkaan kykene salaamaan pääasiaa — nimittäin sitä, että saksalaiset perääntyvät koko ajan, milloin pohjoisessa, milloin etelässä, aina siellä, missä Punaisen armeijan sotilasjohto katsoo kullakin hetkellä tarkoituksenmukaiseksi antaa seuraavan musertavan iskun.

Suomalainen sotilas, joka valloittajien tahdosta on saksalaisten liittolainen ja „aseveli“, tekee tästä luonnostaan lankeavan johtopäätöksen:

On hinnalla millä hyvänsä päästävä saksalaisista. Niiden kanssa ollaan hukassa.

Saksan armeijan romahduksen

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalainen on sinun vihollisesi

(Jatkoa 1. siv.)

nopea läheneminen on ehkä kaikkein vakuuttavin, mutta ei läheskään ainoa syy vihan kasvamiseen saksalaisia vastaan. Poikkeuksetta kaikki sotavangit kertovat peittelemättömällä suuttumuksella niistä hirvittävästä rikoksista, joita saksalaiset ovat tehneet Suomessa. Hitleriläisten „liittolaisten“ mieluisin „viihdytys“ on naisten ja tyttöjen murhaaminen sen jälkeen, kun ensin ovat heidät raiskanneet. Ei kymmeniä, vaan monia satoja tapauksia saksalaisten tämmäläisistä rikoksista, joiden uhreiksi ovat joutuneet suomalaisten rintamamiesten vaimot, morsiamet ja tyttäret, on saatu tietää yksinomaan sotavangeilta. Saksalaiset ovat Suomessakin kunnostautuneet väkivallalla ja veijareina.

Emme lähde kertomaan yksityiskohtia. Ne ovat kaikille tunnettuja. Tunnettuja ovat myöskin lukuisat tappelut suomalaisten ja saksalaisten sotilaiden välillä. Tavallisesti on kysymyksessä ollut suomalaisten sotilaiden verikosto raiskatun vaimon, morsiamen tahi sisaren puolesta tahi muusta kärsitystä loukkauksesta.

Nyt on koittanut hetki siirtyä noista yksilöllisistä kostonteosta joukkoluontoiseen välien selvittelyyn saksalaisten kanssa kaikkialla, niin, että kerta kaikkiaan tehdään loppu niiden isännöimisestä Suomessa, päästään niistä ikiajoiksi. Saksalaista sikaa on lyötävä edestä ja takaa. Nyt ei saa jäädä toimeettomaksi ja hädastella, ettei joudu niiden joukkoon, jotka tullaan katsomaan saksalaisten konnien apureiksi ja kanssarikollisiksi. Niiden kohtalo ei ole kadettava.

„Selvisin pienellä haavalla pelästyksellä“

Se oli tammikuun 19 päivänä. Kello kahden jälkeen venäläiset avasivat äkkiä kovan keskityksen sille kukkulalle, jossa me olimme vartiokaverini korpraali Pessin kanssa etuvartiolla. Me suojautuimme sirpalemonttuun. Mutta kranaatteja tuli sinne monttuun. Siinä me molemmat haavoituimme emmekä ehtineet lähteä minneäkään, kun venäläiset jo olivat kaivannoissa ja valtasivat kukkulan. Minä huomasin, että siinä voi menettää turhaan henkensä, enkä jäänyt sitä odottamaan, vaan päätin antautua venäläisvankiksi. Ryömin montusta ulos ja nostin kädet ylös antautumisen merkiksi. Minut tuotiin heti yli linjan ja vietiin sidontapaikalle. Haavani sidottiin ja siitä saakka sitä on hoidettu niin hyvin, että se on aivan terve.

Niin minä selvisin pienellä haavalla ja pelästyksellä, mutta vartiokaverini Pessi sai nähtävästi surmansa. En osannut odottaa laista kohtelua kuin täällä olen saanut, kun minäkin Suomen propagandan sokaisevana ennen uskoin upseerien juttuja, että näläiset muka kohtelevat huonosti sotavankeja. Nyt olen nähnyt, että se on katalaa valhetta.

Korpraali Antero Hannu,
JR 57 10. kompp.

Yliloikkarit kertovat

„Vangiksi antautuminen oli helpompaa kuin luulinkaan“

Sotavangiksi vapaaehtoisesti antautunut JR 27 huoltopäällikön Tahvanaisen lähettti, sotamies Benjami Niemi Kuorevedeltä, kertoo:

„Vangiksi antautuminen oli helpompaa kuin luulinkaan. Huomasin, että koko vaikeus on omien esteiden ylittämässä. Mutta sen minä etukäteen harkitsin tarkkaan ja selviydyn hyvin. Kun omat esteet olivat takanapäin, niin sitten ei ollut enää mitään vaikeuksia ja vaa-roja. Kun tulin venäläisten esteille, niin viskasin kiväärin maahan ja nostin kädet ylös. Venäläiset ottivat minut hyvin vastaan. Minut vietiin asuin-kor-suun ja annettiin heti ruokaa ja viinaryppyä, etten vilustuisi, kun jalat kastuivat jäällä. Kohtelu on ollut oikein hyvää.“

Vapaaehtoisesti Punaisen armeijan puolelle tullut JR 48 14. komppanian sotamies

Matti Valkama Tampereen, kertoo:

„Minä lähdin tammikuun 19 päivän aamuna. Oli hämärä, ja oli siinä hieman yli 7. lähdin korsiasta siinä mielessä, että siirryn linjan yli Punaisen armeijan puolelle ja antautun venäläisille vankiksi. Minä menin jään kautta. Sitä varten olin jo edellisinä päivinä kävellyt sopivan paikan, mistä pääsin helposti omien esteiden Suomenlahden jälle. Sitten minä kuljin jäätä pitkin noin 10 kilometrin matkan. Kukaan ei tulivt suuren saakilla kojuuni helle Neuvostoliiton puolelle. Muutamia heistä tekivät näön vuoksi joitakin mitättömiä pikkuostoksia, ja sillä aikaa toiset varastelivat, minkä kerkesivät, ja hiipivät hiljaa tiehensä.“

PITKÄKYNTISIÄ „ASEVELJIÄ“!

Vuonna 1938 julkaistun Yrjö Karilaan toimittaman „Pikkujättiläisen“ 4:n painoksen sivulla 802 sanotaan:

„Saksalainen ei varasta, jos hänellä ei ole siihen tilaisuutta.“

Tämän totuuden on Suomen kansa tullut huomaamaan omasta katkerasta kokemuksestaan. Saksammi ei ole tosiaankaan jättänyt käyttämättä ainoatakaan tilaisuutta „evakuoimiseen“.

Viimeksi saadut sotavangit kertovat m.m. seuraavia tietoja saksammiin „kunnostautumisesta“ varastamisen alalla. Kuusamossa paikalliset asukkaat valittavat, että saksalaiset automiehet kulkiessaan ampuvat tienvarsilta heidän porojaan ja vievät ne mennessään. Rovaniemellä eräs viipurilainen kauppias kertoi: „Saksalaiset tulivat suurella saakilla kojuuni tekemään. Muutamia heistä tekivät näön vuoksi joitakin mitättömiä pikkuostoksia, ja sillä aikaa toiset varastelivat, minkä kerkesivät, ja hiipivät hiljaa tiehensä.“

Saksammit ovat yleensä varastajia. Ne on hädättävä pois Suomesta hinnalla millä tahansa. Näin sanovat kaikki sotavangit.

LEVOTTOMUUS KOTIRINTAMALLA

OTTEITA KIRJEISTÄ

Korpraali Heikki Lankille (1 Kpk 8183) kirjoittaa Salli Lankille, Luma:

„Evertin Maijalle tuli myös pian surua. Viikon oli ollut naimisissa, ja sitten mies meni. Hän nimittäin oli Suomalaislinnassa silloin kun Helsinkiä pommitettiin... Loppu tästä taitaa tulla.“

Alikersantti Uuno Koposelle kirjoittaa korpraali M. Koponen (9 Kpk 5815):

„Venäläiset ovat nyt ruvenneet oikein kovasti pommittamaan Suomen kaupunkia, kun ne ovat saaneet siitä lentotukikohtia niin läheltä.“

Korpraali Urho Hellstenille kirjoittaa Elvi Hilkala Eimäeltä:

„Niin ennättää tapahtua vaikka mitä. Olen niin hermostunut. Kaikki ovat ärtynyt ja hermostuneita. Nyt vielä kun on ollut ne suuret

pommitukset, niinkuin oli 6 p:nä Helsingissä. Täälläkin kaikki itkivät.“

Korpraali Rauhi (1 Kpk 8183) kirjoittaa tuttavalleen Elli Karomolle Lavian Hanninkylään:

„Nyt Suomi saisi rauhan. Taitaa sota jatkua vaan, sillä ei ne herrat perkeleet taida tehdä rauhaa. Silloin se suuttuu.“

Taivassalosta kirjoitetaan korpraali Urho Hellstenille:

„Jos ei sota nyt loppu, niin kaikki Suomen miehet tapetaan.“

Sotamies Unto Kalleiselle kirjoittaa Annikki Silander Merimaskusta:

„Kyllä sota on julma. Kun vaan pian loppuisi, miten pään vaan. Mutta venäläiset eivät lopu, niitä tulee aina vain uusia kuin sieniä sateella.“

En minäkään ole pekkaa pahempi

7. erill. pataljoonan 3. komppanian sotamies Lauri Moilanen kertoo:

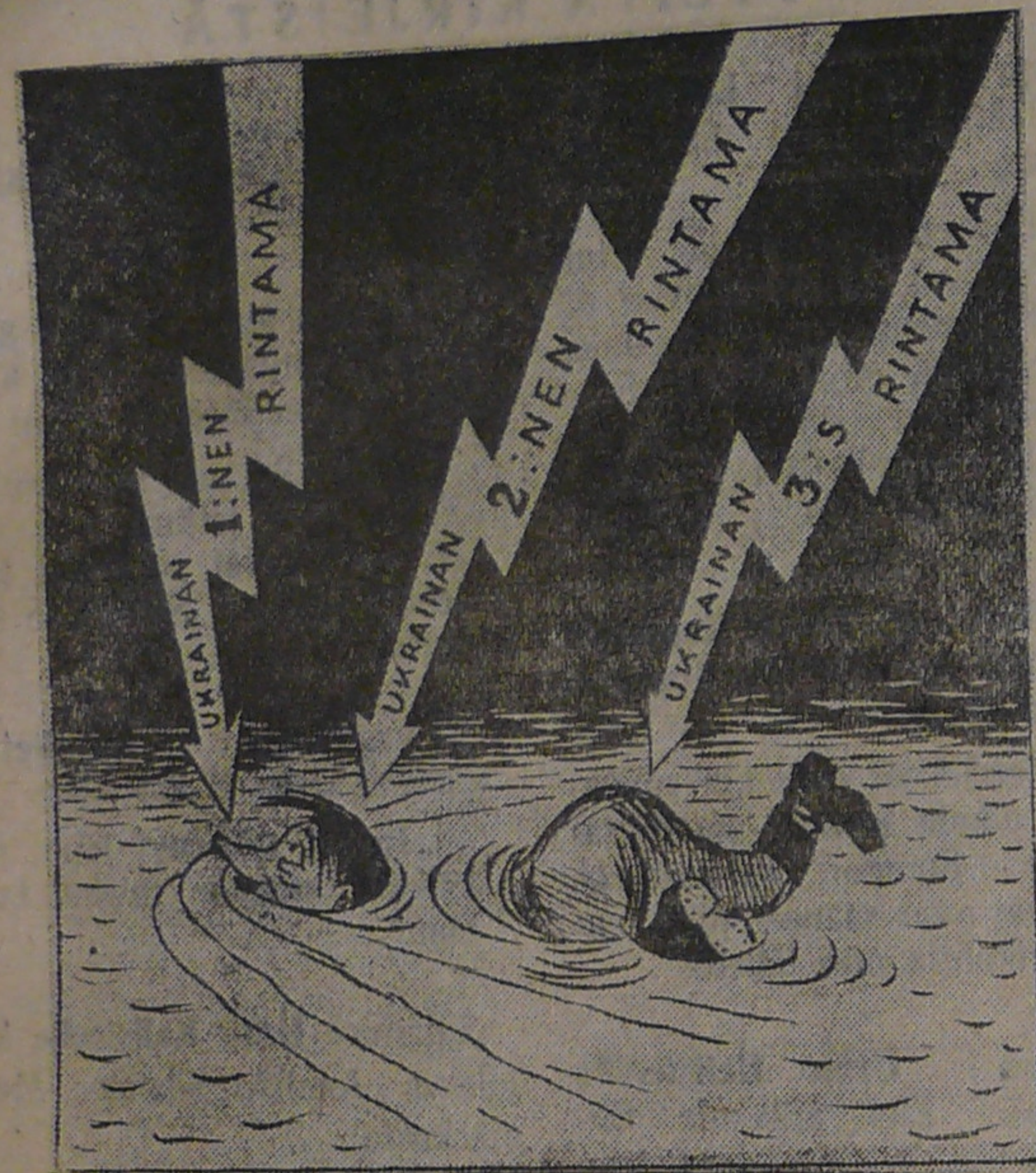
„Meldän pataljoonaan, jota aikaisemmin sanottiin „Aunuksen heimosoturipataljoonaksi“, kuului alussa paljon Aunuksen retkueisiin aikanaan osallistuneita Suomen lahtareita. Näitä „urhoja“ ei kuitenkaan lähetetty linjoille, vaan pidettiin selustalla vartiopalveluksessa. Hyökkäysvaiheen aikana „heimosoturit“ oli sijoitettu konepistoolien kanssa tavallisten sotamiesten selän taakse piiskaksi. Nyt noilta sankareilta ovat rintamavaarat loppuneet kokoon.“

naa, sillä heidät on kotiutettu. Kun oma pää ei ole enää vaarassa, onkin niiden taasen hyvä hihkua sodan jatkamisesta ja tappelusta viimeiseen mieheen asti.

Kun „heimosotureiden“ nahka pelastettiin oikein kruunun voimalla, niin rupesin ajattelemaan, että en tässä minäkään ole pekkaa pahempi. Ja kun kerran en päässyt kotiin päin, niin antauduin heti sopivan tilaisuuden tullen sotavangiksi. Eikä minun ole tarvinnut katua kauppojani.“

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

SAKSMANNI RYPEE UKRAINAN
LIEJUSSA

„Eins, zwei, drei“, sanoi saksmanni, kun linjoja oikoessaan kolmen Ukrainan rintaman iskuista yhä syvemmälle Ukrainan liejuun juuttui.

AMERIKAN LEHDISTÖ NEUVOSTOLIITON JA
SUOMEN VÄLISISTÄ SUHTEISTA

„New Republic“ lausuu, että Neuvostoliiton ehdot ovat jalomieliset. „Jos näitä ehtoja pidetään ankarina“, kirjoittaa lehti, „niin me voimme kysyä, mikä olisi viisaampaa?“. Lehden mielestä suomalaiset nähtävästi pyrkivät viivyttämään päätöstä Neuvostoliiton ehtojen hyväksymisestä saksalaisten hyväksi.

Alabaman valtiossa ilmestynyt „Age Herald“ kirjoittaa: „Olkoon suomalaisten edessä millaisia vaikeuksia tahansa, onpa heidän luovutettava millaisia alueita hyvänsä, voivat he

pitää itseään onnellisina, koska Neuvostoliiton aselevon ehdot antavat heille mahdollisuuden selvitä kauheasta asemastaan“.

„Star Times“ Missourin valtiossa lausuu myöskin, että Neuvostoliiton ehdot ovat jalomieliset ja että Neuvostoliiton ehdotus on „kaikkein enimmän, mitä voitettu maa saattoi toivoa“.

Columbiassa ilmestynyt „State“ kirjoittaa:

„Koska Neuvostoliiton ehdot osoittautuvat oikeudenmukaisiksi nykyisessä tilanteessa, niin suomalaisten pitäisi ne hyväksyä“.

Pakokauhu romanialaisten anastajien keskuudessa

Englantilainen „News Chronicle“ kertoo, että Punaisen armeijan hyökkäys Ukrainassa on saanut aikaan pakokauhun romanialaisten kauppiain ja keinottelijain keskuudessa, jotka aikanaan pyrkivät

Bessarabiaan rikastuakseen. Nyt nuo rosvot maksavat satumaisia summia junalipuista päästäkseen matkustamaan pois Bessarabiasta. Siinä tarkoituksessa he yrittävät turvautua puolueettomien maiden lähetystöihin. Vä-

PRESIDENTTI ROOSVELTIN VAROITUS
SUOMELLE

Yhdysvaltain presidentti Roosevelt antoi t.k. 16 p:nä seuraavan lausunnon:

„Minusta ja Yhdysvaltain kansasta on aina tuntunut kummalliselta, että Suomi on natsisankumppani ja taistelee meidän sivistyksemme vammojen vihosten rinnalla. Suomen kansalla on nyt mahdollisuus päästä eroon tuosta lähtävästä yhteistyöstä. Mitä kauemmin Suomi pysyy Saksan lellä, sitä enemmän suru- ja kärsimyksiä sen on koettava. Luulen, että voim kaikkien rikkalaisten nimessä tuoda vilpittömän toivomuksen, Suomi nyt käyttää hyväksi mahdollisuutta katkaista sitoumus Saksaan“.

Julkea valhe

Punainen armeija on astunut Neuvosto-Viron kamaralle. Viron kansa on huomionut tämän tapauksen tehostamalla vastustusta vihattuja saksalaisia hittäjiä vastaan. Uusia tuhoja virolaisia isänmaanystäviä liittynyt sissijoukkoihin, jotka on tullut pelottava uhka saksalaisille. Miehitysviranomaiset uhkailuista huolimatta virolaisten välttelevät ja pakoilevat keinoin pakkomobilisoinnistaan armeijaan.

On yleisesti tunnettua, että sodan alusta saakka kymmeniä tuhansia virolaisia taistelee Punaisen armeijan riveissä. Virolaisen armeijakunnan sotamiehet ja upseerit ovat jo monasti osittaneet teoissa vihansa saksalaisten kohtaan, viimeksi kenraali Demannin 18. saksalaisen armeijan nujertamisessa Leningdin luona.

Kuinka nautettavilta tuntuu tämän jälkeen Suomalaisten propagandan hitleriläisen väitteet, että virolaisten heilliset väitteet, että virolaisten „taistelevat sitkeästi natsien armeijaa vastaan“.

rennetyillä passeilla on erittäin vaikea mennä.

Myöskin rintamakarkureita ja manian armeijasta on tullut laajan joukkoluonteen.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

N:o 28
1944Keski viikkona
maaliskuun 22 p:näTiedonanto Neuvostoliiton ja
Suomen välisistä suhteista

Maaliskuun 1 päivänä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatin Tiedoitustoimisto julkaisi Neuvostohallituksen Suomelle esittämät aselevon ehdot.

Maaliskuun 8 päivänä Neuvostoliiton Tukholman lähetystö sai Suomen Hallituksen vastauksen. Tästä vastauksesta kävi ilmi, että Suomen Hallituksen on vaikea hyväksyä Neuvostoliiton aselevon ehtoja ilman alustavia keskusteluja.

Maaliskuun 10 päivänä Neuvostohallitus ilmoitti Suomen Hallitukselle, että Neuvostohallitus pitää Suomen vastausta epätydyttävänä. Samalla Neuvostohallitus kiinnitti Suomen Hallituksen huomiota siihen, että kuusi kohtaa käsittävät Neuvostoliiton aselevon ehdot, jotka on jätetty herra Paasikivelle, ovat kaikkein vähimmät perusehdot, ja että ainoastaan Suomen Hallituksen hyväksyessä nämä ehdot voivat Neuvostoliiton ja Suomen väliset neuvottelut sotatoimien lopettamisesta olla mahdolliset. Neuvostohallitus ilmoitti myöskin, että se odottaa Suomen Hallituksen vastausta maaliskuun 18 päivään mennessä.

Maaliskuun 17 päivänä Suomen Hallitus antoi Neuvostoliiton ilmoitukseen kielteisen vastauksen ja otti siten itselleen kaiken edesvastuun seurauksista.

NEUVOSTOLIITON ULKOASIAIN KANSAN-
KOMISSARIAATIN TIEDOITUSTOIMISTO.PUNAINEN ARMEIJA MENNYT
DNIESTR-JOEN YLI

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTA:

Maaliskuun 18 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot valtasivat Shmerinkan kaupungin ja operatiivisesti tärkeän rautateiden solmukohdan.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot valtasivat Pomoshnajan kaupungin ja tärkeän rautatiesolmun sekä yli 80 muuta paikkakuntaa.

Maaliskuun 19 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot valtasivat Kremenetsin kaupungin, joka on vankka luonnollinen linnoitus Kremenets-vuorten harjalla. Vallattiin myöskin 40 muuta paikkakuntaa.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot menivät Dniestr-joen yli 50 kilometrin leveydeltä ja valtasivat sen oikealla rannalla yli 40 paikkakuntaa, joukossa Moldavian neuvostotasavaltaan (Bessarabiaan) kuuluvan Sorokin kaupungin.

Sotavangit Neuvostoliitossa saavat pätevän
lääkärinhoidon

*

Lutnantti Heikki Jalkanen (ylhäällä) ja väpeli Yrjö Komulainen joutuivat haavoittuneina sotavangeiksi. Heidät lähetettiin heti sotilassairaalaan hoidettaviksi ja ovat he nyt täysin terveitä.

Neuvostojoukot vallanneet Vinnitsan

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAÄ:

Maaliskuun 20 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot valtasivat rynnäköillä Vinnitsan kaupungin ja suuren teollisuuskeskustsen, joka oli saksalaisten vahva tukikohta Bug-joella. Myöskin valittiin yli 30 muuta paikkakuntaa.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot valtasivat hyökkäysvaunu- ja jalkaväkijohdistelmien ripeillä toimilla Mohilev-Podolskin kaupungin ja suuren rautatiesolmun, joka oli saksalaisten tärkeä tukikohta Oniestrillä. Meidän joukkomme jatkavat taisteluja ja laajentavat sillanpääasemaa Dniestrin oikealla rannalla.

Dubnon lounaispuolella Punaisen armeijan joukot valtasivat Radzivilovin kaupungin ja yli 50 muuta paikkakuntaa. Bobrinsin lounaispuolella joukkomme valtasivat 30 paikkakuntaa.

Saksan 6. armeija tuhottu

Vihollinen jättänyt taistelukentälle 38.000 miestä kaatuneina. — Punaisen armeijan joukot ottaneet yli 13.000 vankia ja runsaan sotasaaliin.

Murrettuaan saksalaisten puotustulinjat Ingulets-joella ja tultuaan Bug-joelle Ukrainan 3:nnen rintaman joukot armeijan kenraali Malinovskin johdolla ovat tämän vuoden maaliskuun 6 ja 16 päivän välisenä aikana lyöneet täydellisesti hajalle kenraalievosti Holidtin 6. saksalaisen armeijan. Suurin tappio tuotettiin viholliselle maaliskuun 13—16 päivän välisenä aikana, jolloin kenraaliluutnantti Pljjevin kaartilaiden tunkeuduttua saksalaisten selustaan, Saksan sodanjohto menetti kaiken vallan joukkoihinsa ja antoi niille käskyn murtautua pienin erin, jopa yksitellenkin länteen. Sen jälkeen useita vihollisen kolonnia saartettiin ja eristettiin tuhottiin meidän divisiooniemme ja armeijakuntiemme ripeillä ja päätävällä sotatoimilla. Vihollisen tuhoaminen kävi niin nopeasti ja päättävästi, että se ei kyennyt kokoamaan hajallejoutujia joukkojaan yhteen, mikä antoi meille mahdollisuuden tuhota ne erikseen pääasiassa Novo-Sevastopolin, Novo-Sergejevkan ja Shevtshenkon alueella sekä Be-reznegovatojen, Javkinon ja Snigirevkan alueella.

Näissä taisteluissa on täydellisesti lyöty hajalle ja tuhottu: 3. ja 97. vuoristo- ja kärkeidivisioona, 17., 123., 125., 258., 302., 294. ja 387. jalkaväkidivisioona ja 9. hyökkäysvaunudivisioona; raskaita tappioita tuotettiin seuraaville vihollisen joukkoyhdistelmille, jotka menettivät melkein kokonaan taistelukykynsä: 9., 15., 46., 62., 79., 304., 306., ja 335. jalkaväkidivisioonalle, 23. ja 24. hyökkäysvaunudivisioonalle sekä 16. moottoridivisioonalle; raskaita tappioita tuotettiin, mutta jonkinlaisen taistelukykynsä säilyttivät: 76., 111., 257. ja 370. jalkaväkidivisioona.

Seuraavat joukko-osastot menettivät melkein kaiken sotakalustonsa: 45., 51., 53., 115., 127. ja 140. tykistörykmentti korkeimman sotilasjohdon reservistä, 52., 77., 148., 154., 707., 711., 732., 736. ja 737. patteristo korkeimman sotilasjohdon reservistä, 209., 232., 236., 238., 243., 277., 278. ja 281. ryntästykykistöpatteristo ja 560. järeä ryntästykykistöpatteristo. Sen lisäksi on lyöty hajalle 25 erillistä pataljoonaa: pioneeri-, raken-

nus-, rankaisu-, suojelus-, poliisi- ja täydennyspataljooniat, jotka toimivat jalkaväkeä heitettiin taisteluun marssilta.

Tänä aikana on otettu giksi 13.859 saksalaista miestä ja upseeria. Me alueellemme jäi 36.800 saksalaisten ruumista.

Vallattu on: 131 hyökkäysvaunua, 74 moottoroitua tykkiä, 678 tykkiä, 1.646 konekivääriä, 9.100 autoa (suurin osa kinekelvottomia), 517 traktoria, panssarinkuljetusvaunua, kuormaa, 605 moottoripyörää, 44 radioasemaa, 30.750 kiloa 10.220 konepistoolia, 453 naatinheitintä, 99 erilaista vaunua, 13 sotavälineillä lastatunaa, 27 veturia, 5 lokomotivia, 28.000 tykinammusta, pommivarastoa, 1.800 vaunua ampumatarvikkeita, yli 10.000 hevosta ja yksi jokilaiva.

Vihollinen on jättänyt meidän käsiimme tuhottuina: 144 hyökkäysvaunua, 118 moottoroitua tykkiä, 540 tykkiä, 559 konekivääriä, 1.458 konekivääriä, 6.931 autoa, 67 traktoria, panssarinkuljetusvaunua, kuormaa, 2.510 hevosta, 200 erilaista varastoa, 120 moottoripyörää, 10 lentokonetta, panssarioitua moottoriveneitä.

Näin ollen Saksan 6. armeijan on menettänyt kaikkiaan suuren määrän tärkeimpiä sotavälineitä ja miehiä: Vankkeina kaatuneina 50.659 miestä, mutta lukuun vihollisen kuljettamia haavoittuneita, hevosta, 1.218 tykkiä, kranaatinheitintä, 3.134 kivääriä, 275 hyökkäysvaunua, 192 moottoroitua tykkiä, panssarinkuljetusvaunua, kuormaa, autoa sekä paljon muuta kalustoa ja huoltomateriaalia.

Vain muutamat pakoivat neet esikunnat ja hajallejoutuneet saksalaisten joukkojen vähät rippeet pelastuivat.

Ukrainan 3:ttä rintaman sotatoimien johtamisessa Saksan 6. armeijan murskaaminen avustanut Korkelmannin ryntästykykistön valtuutettu Neuvostoliiton marsalkka Vasiljevski.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO

„Elämä menee perikatoa kohden”, sanotaan kotirintaman kirjeissä

Stm. Reino Einolalle (1 Kpk 8183) kirjoittaa Sylvi Einola, Pori, Itäpuisto 5:

„Kyllä se on kamalaa, kun ei sota lopu. En ihmettele, että olet hermostunut, kun täälläkin pakkaa hermostua”.

Alikersantti Uuno Kuposelle (1 Kpk 8183) kirjoittaa Vieno Koponen, Turku, Läntinenkatu 16:

„Ihmiset ovat kaikki hyvin rauhattomia nykyisin”.

Korpraali Urho Hellstenille (1 Kpk 8183) kirjoittaa Elvi Hilkka Elimäeltä:

„Usein ajattelen, miksi niin monen nuoren elämä on niin varjopuolella. Liian monen elämä päättyy ennen aikojaan hautakumpuun. Täältä meidän kylästä kaatui taas kolme ja pari viikkoa sitten olivat lomalla”.

Eräälle alikersantille kirjoittaa Helmi Koponen Viipurista:

„Täälläkin pelästyivät niin siiltä Helsingin pommituksesta, ettei kukaan liikkunut kaduilla... Ihminen kun alkaa tämän sodan seassa hermostua ihan kokonaan ja tulee niin kiukkuseksi. Eikä se ihme olekaan. Jos venäläiset tännekin pistäytyvät joskus neljäläsadalla koneella niinkuin toissayönä Helsinkiin”.

Stm. Unto Kalleiselle kirjoittaa eräs tyttö Rymättylästä:

„Paljon olemme kärsineet vilua ja nälkää. Kyllä se olisi oikea ajatus ja tuuma kun kerran lähtisit sieltä pois, ettet rupeaisi siellä vanhentumaan”.

Stm. Unto Kalleiselle kirjoittaa Aune Isojärvi Askaisista:

„Nyt olen taas menossa sankarihautajaisiin, Mäntylän Olavin. Kunpa minun ei vaan

koskaan tarvitsisi seistä sinun haudallasi. En varmastikaan enää sen jälkeen jaksaisi elää”.

Eräälle korpraalille kirjoittaa A. Ramstalt, Pori, Syvätienv. 3:

„Kyllä sota saisi nyt loppua. Elämä menee perikatoa kohden tällä meiningillä”.

Samalle korpraalille kirjoittaa Taivassalosta:

„Taas on kaksi miestä kaatunut. Kujalan Aarnen poika Hakkenpäästä, sinne jäi Hattulan Toivokin ja Maulan Tauno. Olen monta kertaa ajatellut, että tuskinpa sieltä kukaan tulee terveenä takaisin”.

„ILTA KANNAKSELLA”

Miten huoltoportaissa juhlitaan

JR 27 viskaalien elämää toista vuotta läheltä seurannut huoltopäällikön, kapteeni Tahvanaisen lähetti, sotamies Benjami Niemi, joka tuli vapaaehtoisesti Punaisen armeijan puolelle, kertoo: „Upseerit juopottelevat säännöllisesti „Atelierissä” Terijoella ja Auerin huvilassa Kellomäellä, johon valistusupseeri luutnantti Kyyhkynen järjestää juominkeja noin kerran viikossa. Sinne koontuu silloin aina 40—50 upseeria ja suuri linta lottia Raivolantien kenttäsairaalaan ja muualta. Sitten he yhdessä juovat koko yön ja irstailevat.

Rykmentin komentajalla eversti Haanterällä ja huoltopäällikkö Tahvanaisella on kyllä konsteja viinan saantiin. Esimerkiksi itse näisyyspäiväksi saatiin Tampereen aseveliyhdistykseltä lahjaksi 300 litraa viinaa ja jouluksi kotiseutujen aseveliyhdistyksiltä 400 litraa. Nämä viinat oli lähetetty koko rykmentille, mutta Haanterä ja Tahvanainen „evakuoivat” ne omiin juominkeihinsa. Ja kyllä ne viskaalit muutenkin viinaa liisää saavat. Lääkärit tuovat niille lääkintäviinat juotavaksi.

Sotamiehiltä markat pois

Kenraali Fagernäsins metsästysmajaa varten

Eräs JR 53 2. pataljoonan entinen sotamies kertoo:

„Rintamalla suoritettiin viime aikana kaikenlaisia keräyksiä. Kaikkein enimmäin poikia keljuttu pakkokeräys, joka oli järjestetty metsästysmajan ostoa varten kenraalimajuri Fagernäsille eli „Uhtuan ukolle”. Siihen otettiin sotamiehiltä ja korpraaleilta tämän vuoden tammikuun ja helmikuun päivärahojen maksun yhteydessä 2 markkaa kerralla, siis yhteensä 8 markkaa mieheltä. Alikersanttien piti luovuttaa kerralla 3 markkaa, kersanttien 5 markkaa ja upseerien 10 markkaa. Poikia keljutti tämä pakkokeräys. He juttelivat, että tässä pitää panna joka miehen lista kiertämään”.

Suurin osa lotista on upseerien yleisiä morsiamia, jotka kulkevat kädestä käteen niinkuin mustalaisen koni. Tamperealaisesta lottia Kaiskosta tykkäsi kenraali Pajari. Kun se Kaisko oli muutamia öitä Pajarin kanssa, niin se sai siitä toisen luokan vapauden mitalin. Kolmannen ja neljännen luokan mitalit se oli saanut toisilta „ihailijoiltaan”. Eversti luutnantti Turikka se oli ahkerin lottien kimpussa, mutta hän kaatui tammikuussa. Nyt on paras naissankari kolmannen pataljoonan pappi. Hanakoita lottien perään ovat myös valistusupseeri Kyyhkynen ja huoltopäällikkö Tahvanainen. Ja kovasti se ainakin yrittää eversti Haanteräkin.

Ärsyttävintä tuossa rellestyksessä on se, että herrat viskaalit juovat ja mässäävät sotamiesten kustannuksella. Heidän vatsaansa painuvat sotamiehille kuuluvat lihat, voit ja viinat. Ja kaiken lisäksi ne panevat vielä sotamiehet passaamaan itseään ja humalaisia kenttähuroriaan.

Tuo kaikki suututti ja tympäsi minua niin, että karkasin Punaisen armeijan puolelle”.

Lyödessään hajalle Saksan 18. armeijan, joka yli 2 vuotta oli pitänyt Leningradia saartorenklaassa, Punaisen armeijan joukot ottivat vangiksi yli 7.000 saksalaista. Kuvassa: Saksalainen sotavankisaattue Leningradin kadulla.

Miten voi antautua vangiksi

Meitä Punaisen armeijan puolelle vapaaehtoisesti siirtynyttä suomalaisia sotavankkeja on täällä aikamoinen joukko. Meitä on sekä kesällä että talvella loikanneita ja monella eri tavalla. Mitään pelkoa karkaamisyrityksen epäonnistumisesta ei ole, jos huolella siihen valmistautuu, käyttää hyväkseen maastoa, pimeyttä j.n.e. Linjan ylittäminen on verrattain yksinkertainen temppu. Oman miinakentän voi aina kiertää, kun on ollut tarkkana. Jos on reilu vartiomies, niin hänen kanssaan voi sopia, ettei hän suotta räiskyttele pyssyllään, ennenkuin mies on turvassa. Jos vahdissa taas on suojeluskuntalainen tai joku muu kelju saksammiin ystävä, niin sen voi aina johtaa harhaan tai muuten tehdä vaarattomaksi. Sotamies Tauno Heino esim. löi hiekkaa pikakiväärin lukkoon, jotta se ei toimisi.

Hyvä keino on ilmoittautua vapaaehtoisesti partioreisulle ja jätettyä sitten porukasta. Useita poikia on painellut tälle puolelle suoraan varmistusladulta. Talviolioissa on suuri apu lumipuvusta ja suksista. Pitää vaan valmistaa kaikki etukäteen ja silloin kun lähtee on pantava rivakasti toimeksi eikä munittava.

Kokemus osoittaa, että puna-armeijalaiset ovat lujahermoisia miehiä. He osaavat aina eroittaa yliolikkarin sellaisista vihollissotilaista, jotka lähestyvät Punaisen armeijan linjoja pahoissa aikeissa.

Me kehoitamme kaikkia seuraamaan esimerkkiämme. Vielä on siihen aikaa, mutta kohta se taitaa olla myöhäistä.

Pankaa töpinäksil! Tulkaa joukkoomme!

Yliolikkarit:

A. Riihelä, M. Laaksonen, V. Mönkäre, E. Gustafsson, S. Hautaniemi, T. Heino, E. Heinämaa, P. Mäkinen, V. Ruokasalo, V. Hiltunen, R. Vuoto, Reino Vuoto ja Osmo Härmä.

SOTIKOOT HERRAT ITSE SOTANSA

Eräs JR 27 sotamies kerran.

„Kohta jo 3 vuotta on ajasta, kun lähdettiin hyökkäseen Rautjärvelle ja tämä juus alkoi. Paljon niitä kahta on kuolema korjannut tänkin Kuoreveden kummu. Vainajia ovat Uittisen veljet, Niinimäen veljekset, Heikin Väinö, Ylinen, Lähteen Laakson veljekset, Niemen ja monet muut, pitkälti sataa kotipitäjän poikaa. Ja turhaan ne pojat ovat kaataneet. Nyt kaikki tietää, että Suomen tämän sodan hävinnyt. Ja ajattelen, että sotikoot itse sotansa ja lähdin Punaisen armeijan puolelle. Kun tulin näläisten esteille, viskaslin rakin maahan ja nostin kädet. Ja viisaasti olen tehnyt. Telu on ollut mitä parhaimmista ruokaa on riittävästi“.

Luutnantti Kaila „salainen ase“

Luutnantti Kaila JR 58 taljoonasta sanoi kerran opilla: „Saksa on tuottanut le pettymyksen. Odotukset ole toteutuneet. Saksalaiset ovat perääntyneet, mutta johtuu siitä, että ne eivät vielä käyttäneet sitä salaisesta asetta itärintamalla mikä on. Salainen ase on sijon Englannin kanaalin rannalla Englantia vastaan, sillä englantilaisien sotajoukkojen hinnousua“.

Luutnantti Kailan herätti poikien keskuudessa hilpeyttä. Hänen „salaisesta asetta“ riitti vinoilua pitämään aikaa.

Yliolikkarit

Sotavankien

nimiä ei

julkaista

ilman heidän

suostumusta

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 29
1944

RINTAMALEHTI

Lauantaina
maaliskuun 25 pnä

Punaisen armeijan hyökkäys jatkuu heikentymättömällä voimalla

Neuvostoliiton Tiedotustoimiston tiedonannoista:

Maaliskuun 22 päivänä Punaisen armeijan joukot laajensivat sillanpääasemaa Dniestrin oikealla rannalla Moldavian Neuvostotasavallan (Bessarabian) alueella.

Ukrainan 2:sen rintaman joukot valtasivat Pervomaiskin kaupungin ja tärkeän rautatiesolmun, joka oli saksalaisten vahva tukikohta Bug-joen keskijuoksun varrella.

Maaliskuun 23 päivänä Ukrainan 1:sen rintaman joukot ryhtyivät uudelleen hyökkäykseen Tarnopolin—Proskurovin lohkolla.

Maaliskuun 24 päivänä Punaisen armeijan joukot Tarnopolin lounaispuolella katkaisivat rautatien ja maantien Tarnopol—Lvov (Lemberg).

Ukrainan 1:sen rintaman joukot jatkoivat menestyksellistä hyökkäystään Tarnopolin—Proskurovin lohkolla ja etenivät neljän päivän aikana 60—100 kilometriä sekä valtasivat yli 400 paikkakuntaa, joukossa Tshertkovin, Zaleshtshikin ja Gusjatinin kaupungit.

Epätodellisten tietojen mukaan Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat näissä taisteluissa ottaneet seuraavan sotasaaliin: Lähes 300 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 120 panssariautoa ja panssarikuljetusvaunua, yli 500 tykkiä, 490 kranaatinheitintä, 760 konekivääriä, yli 5.000 autoa, 8 hyökkäysvaunuilla ja muilla sotatarvikkeilla lastattua junaa sekä 30 erilaista varastoa.

Vihollinen jätti taistelukentälle noin 20.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit. Vangiksi otettiin yli 3.500 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Mohilev-Podolskin länsi- ja eteläpuolella Punaisen armeijan joukot jatkoivat hyökkäystään ja tulivat Beltsyn kaupungin litaan (Moldavian Neuvostotasavallassa).

Amerikan yleinen mielipide vaatii suhteiden katkaisemista Suomeen

Reuterin tietotoimiston Washingtonin kirjeenvaihtaja tiedottaa, että yleinen mielipide Washingtonissa langettaa suoraan Suomen hallitukselle vastuun Suomen ja Venäjän välisen neuvottelujen myttyynmenosta. Washingtonilaisissa piireissä ollaan sitä mieltä, että Yhdysvaltain seuraava johdonmukainen askel tämän jälkeen tulee olla välisen suhteiden katkaiseminen Suomeen.

Amerikan lehdistö, sanoo kirjeenvaihtaja, ilmaisee suoraan hämmästyksensä Suomen johtomiesten lyhytnäköisestä itsepäisyydestä.

SAKSALAISTEN MUSERTAVA TAPPIO UKRAINASSA

Punaisen armeijan voittoisa hyökkäys Ukrainassa jatkuu yhä kasvavalla voimalla. Kelirikosta huolimatta Punaisen armeijan joukot vyöryvät valtavana laavana eteenpäin länteen ja etelään. Takana on jo Bug-joki, missä Saksan sodanjohto oli aikonut pidättää venäläisten joukkojen hyökkäystä. Suuri vesieste Dniestr on ylitetty laajalla rintamalla ja Punaisen armeijan joukot ovat marssimassa Bessarabian halki Romanian rajoja kohti. Punainen armeija on suorittamassa loppuun Ukrainan puhdistamista saksalaisista. „Saksan armeija“, sanoo Amerikan lehdistö, „on kärsinyt Ukrainassa uuden musertavan tappion, yhden suurimmista tappioista koko sodan aikana“.

Ominaista uudelle jättiläismäiselle hyökkäykselle Ukrainassa on se, että Punainen armeija ei päästä vihollista elävänä pois neuvostomaalta. Se katkaisee saksalaisilta joukoilta perääntymistiet ja sitten saartaa, pirstoo ja tuhoaa kokonaisia vihollisdivisiooneja ja armeijoita. Saksalainen kenraalileversti Holldittin armeija lyötiin hajalle kymmenessä päivässä, jolloin 14.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria otettiin vangiksi. Kuvaavaa on, että tämä armeija oli nimetty Saksan 6. armeijaksi ja sen tehtäväksi oli annettu pelastaa viime vuonna Stalingradin luona tuhotun sotamarsalkka Paulusin 6. armeijan maine. Mutta se jäi tekemättä.

Ukraina on rikas viljasta, hiilestä ja metallista. Ottaessaan saksalaisilta nuo rikkauudet Punainen armeija horjuttaa fascistis-Saksan taloudellista perustaa.

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalaisten muser- tava tappio ...

(Jatkoa 1. siv.)

Ukrainan lukuisat tehtaot, joita saksalaiset käyttivät hyväkseen yli kaksi vuotta, tulevat jälleen työskentelemään Punaista armeijaa varten, eikä Ukrainan viljalla enää koskaan ruokita Hitlerin ja hänen vasalliansa armeijoita.

Murskaten säälimättä saksalaisia joukkoja Ukrainassa ja Bessarabiassa, Punainen armeija luo erittäin suotuisan tilanteen yhtäaikaisten museravien iskujen antamiselle Saksaa vastaan kaikilta puolilta — idästä, lännestä ja etelästä. Eikä ole kaukana se päivä, jolloin Punainen armeija ja sen mahtavat englantilais-amerikkalaiset liittolaiset yhteisvoimin taittavat fascistipäädön selkärangan.

LAHTARIMAINEN TEKO

Punaisen armeijan vangiksi vapaaehtoisesti antautunut JR 48 14. komppanian sotamies Matti Valakama Tampereelta, kertoo:

Kesäkuussa 1942 meille jou-
tui 7 puna-armeijalaista sota-
vangiksi. 6 niistä oli haavoit-
tunut. Pataljoonan lääkäri, ni-
meä en muista, käski ampua
heti kaikki haavoittuneet puna-
armeijalaiset. Vähän myöhem-
min 14. komppanian komentaja
lupautti Huki Siivonen käski
korpraali Mustosen ampua seit-
semännekin sotavangin. Tämän
tapauksen tietää suurin osa mei-
dän komppanian sotilasta. Sen
voivat todistaa sotamiehet Veik-
ko Leskinen, Arttu Rajasalo,
Pekka Kälkimäki ja alikersantti
Uno Venäläinen.

Sotilaat tuomitsivat jyrkästi
tuon teon. He pitivät sitä rauka-
maisena ja rikollisena. Korpraali
Mustoselle pojat sanoivat
suoraan: „Siis sinäkin olet lah-
tari, kun kerran otat osaa aseet-
tomien ihmisten murhaan“. Pian
sen jälkeen Mustonen pääsi
jollain konstilla pois armeijasta.
Nyt hän kuuluu olevan lahtari-
na Jyväskylän teurastamossa.

„SUOMI VAIPUU YHÄ SYVEM- MÄLLE SUOHON“,

sanotaan ulkomailla

Lontoon „Times“ varoittaa
Suomea, että sen asema ei ole
sellainen, että se voisi tinkiä.
Lehti kirjoittaa:

„Odottamattoman suopeat
Moskovan ehdot, jotka koko
maailma akselivaltoja lukuun-
ottamatta on hyväksynyt, an-
toivat nähtävästi Suomen joh-
tomiehille aiheen pidettyä ah-
tamasta vähänkään järkevää
vastausta. Suomen venyvä ja
monisanainen vastaus on kiel-
teinen ilmeisesti siinä toivossa,
että sille tullaan esittämään vie-
lä jaloimielisemmät ehdot“.

Englantilainen lehti „Evening
News“ sanoo pääkirjoitukses-
saan, kosketellessaan Suomen
kielteistä vastausta Neuvostoliit-
on ehtoihin, että „Suomi vai-
puu yhä syvemmälle hyllyvään
suohon“.

„Totta kyllä“, jatkaa lehti,
„Suomen johtomiehet väittävät,
että he „edelleenkin vakavasti
toivovat“ rauhaa, mutta tosi-
asiaksi jää, että ehdot on hyl-
jätty; tämä tosiasia osoittaa sa-
manlaista typeryyttä kuin mikä
muu vasallien hauraus ta-
hansa“.

„Göteborgs Handels- och Sjö-
fartstidning“ sanoo pääkirjoituksessaan, että kieltäytymisel-
lään neuvotteluista Venäjän eh-
tojen pohjalla „Suomi on sul-
kenut oven“.

„Washington Post“ lausuu,
että Suomen asenne todistaa
tä suurinta härkäpäisyyttä
uskomatonta lyhytnäköisyyttä
sekä osoittaa, että suomalaiset
ovat „Hitlerin häikäilemättö-
mimpiä liittolaisia“. „Vaikka
säilyttää rauhallisuutensa“, le-
suu lehti, „nähdessään noin
vittävää typeryyttä“.

Englantilainen „Spectator“
kirjoittaa:

„Ei missään, lukuunottamatta
akselimaista, tulla tuntemaan
nintäkään myötätuntoa Suomen
kohtaan. Yhdysvallat on tiukasti
kehoittanut Suomea solmimaan
rauhan, Ruotsin yleinen mielipide
pitää Venäjän ehtoja täy-
sin järkevinä. Koittaa päivä, jol-
loin Suomen täytyy uudelle-
etsiä rauhaa, mutta sitä ennen
se saa maksaa kalliin hinnan
hasta“.

Englantilainen „New States-
man and Nation“ sanoo:

„Jos suomalaiset päättävät
hyljätä Venäjän esittämät jalo-
miehittävät aselevon ehdot, teke-
vät he kohtalokkaan virheen“.

„Aftontidningen“ lausuu:
„Ruotsin yleinen mielipide
ei käsitä ajatusta sodan jatke-
misesta, joka kannattaa Saksaa
ja pitkittää Tanskan ja Norjan
kärsimyksiä“.

Saksalaiset roistot murhasivat Rovaniemellä kuusi naista ja peittivät niiden ruumiit parakkinsa lattian alle

Askeittäin lomalta palannut JR 53 2. pataljoonan sotamies
Ulmanen kertoo, että Rovaniemellä löydettiin saksalaisten par-
akin lattia alta kuusi naisen ruumista.

Revityistä vaatteista ja alastomista ruumiista päätellen ovat sak-
salaiset ensin raiskanneet naiset ja sitten jälkensä peittääkseen ruu-
mit ne pistimillä ja piiloittaneet ruumiit parakkinsa lattian alle.

Kun suomalaiset viranomaiset tässäkin tapauksessa ovat yrittä-
neet parhaansa palnaakseen villasella saksalaisten ystäviensä
pöyristyttävän rikoksen, ei sotamies Ulmanen lomalla ollessaan
ehtinyt saada tietoonsa, ketä nuo saksalaisten raiskaajien ja mur-
hamiesten uhrit olivat.

Jättiläismäinen neuvostoluuta lakai- see saksalaiset Ukrainasta

Amerikan lehdistö Punaisen armeijan sotatoimista

„New York Times“ kirjoittaa, että Venäjän armeijat,
jotka ovat katkaisseet saksalaisten tärkeimmät huoltotiet Ukrai-
nassa, käyttävät nyt täydellisesti hyväkseen tilanteen suomia
etuja. Useilla lohkoilla saksalaisten perääntyminen on muut-
tunut pakokauhukseksi. Jättiläismäinen neuvostoluuta lakaisee sak-
salaiset Ukrainasta. Lehti korostaa erikoisesti sitä, että Punaisen
armeijan hyökkäys kehittyi nopealla vauhdilla keliirikosta huoli-
matta.

Tietotoimisto „Associated Pressin“ havainnoitsija
Simpson kirjoittaa:

„Etelä-Ukrainan taistelu, jolle siihen osallistuvien joukkojen
määrään ja taistelun mittasuhteisiin nähden ei juuri löydy ver-
tainta historiasta, on asiallisesti jo päättynyt venäläisten valtavaan
voittoon“.

Bostonissa ilmestynyt „Globe“ sanoo, että Punaisen ar-
meijan nykyinen menestyksellinen hyökkäys osoittaa vielä ker-
siä, että venäläiset ovat etevämpiä sodan johtajia kuin saksalai-
set. Saksalaiset joukot ovat vaikeassa asemassa. Punainen ar-
meija tekee todellisia urotoita täydellisen keliirikon vallitessa.
Saksalaisten asema tulee vielä huonommaksi, kun maa kuivaa.

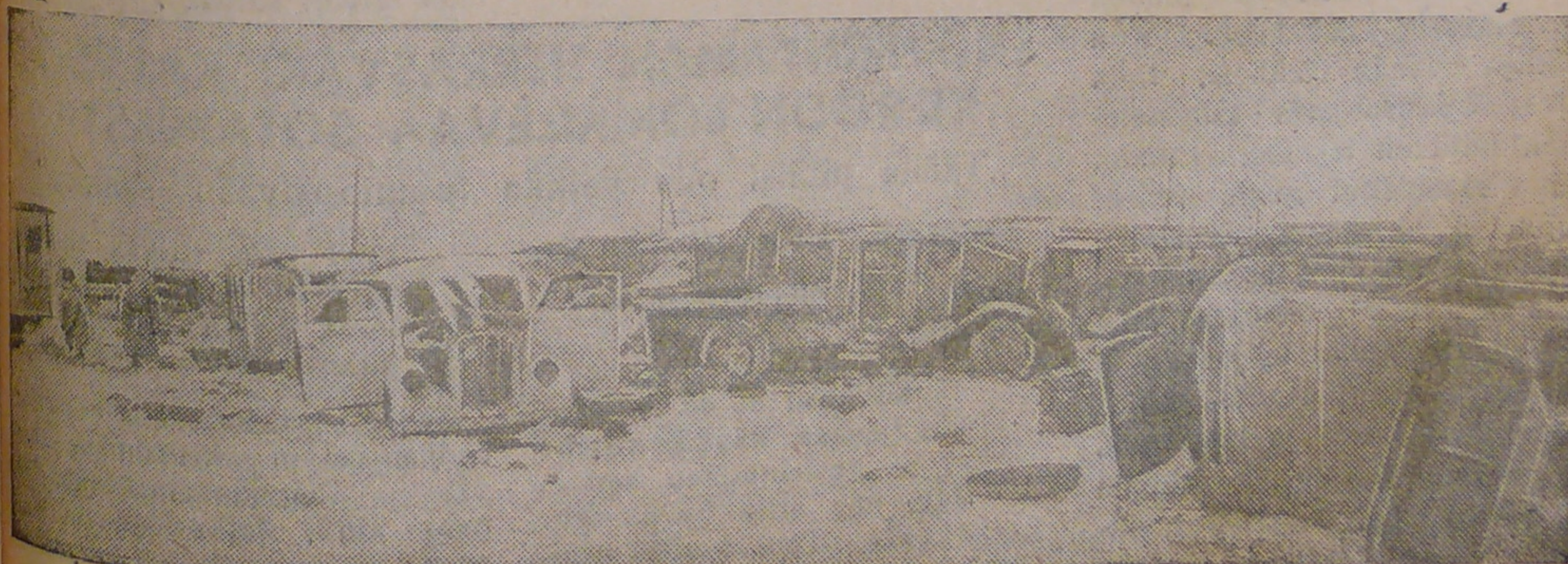
„New York Herald Tribunen“ sotilashuomioitsija
Elliot kirjoittaa, että Saksan sotatoimet, jotka ovat suurisuuntai-
simpia, joihin maailmassa on koskaan ryhdytty, ovat nyt men-
neet täydellisesti myttyyn. Saksan armeija on Ukrainassa val-
tavan suuren sotilaallisen katastroofin partaalla.

Unkarin tapahtumista

Koettaa Suomen propaganda an-
taa kansalle sellaisen valheelli-
sen käsityksen, että siellä ei oi-
keastaan ole tapahtunut muuta
kuin aivan tavallinen hallituksen
vaihdos. Se ei ole tietävinään-
kään tosiasioista, nimittäin siitä,
että saksalaiset karkasivat yllät-
tään kuin varas yöllä oman liit-
tolaisensa kimppuun, miehittivät
sotalaumoillaan koko Unkarin
ja istuttivat Unkarin entisen hal-
lituksen tilalle omat suoraan
Berliinistä saksalaisten pistimien
suojaan lähettämät sätkeäijänsä.

Saksalaiset katsoivat tuollaisen
„salamasodan“ omaa liittolaistan-
sa vastaan välttämättömäksi sil-
tä syystä, että tiesivät Unkarin
kansan olevan haluttoman jat-
kamaan hävittyä sotaa. Yllättä-
vän päällekkauksen tarkoitus
oli riistää Unkarin kansalta ja
unkarilaisilta sotilailta mahdolli-
suus valmistautua vastarintaan.
Siitä huolimatta on monin pal-
koin Unkaria sattunut verisiä yh-
teentörmäyksiä unkarilaisten
joukko-osastojen ja saksalaisten
miehistysjoukkojen välillä, minkä
seikan Suomen huonomainen
sensuuri myöskin pyrkii tarkoin
salaamaan suomalaiselta ylei-
söltä.

Levittämällä saksalaisia vaihei-
ta Unkarin tapahtumista ja sa-
laamalla totuus Suomen propa-
ganda ja sensuuri pyrkivät estä-
mään Suomen kansaa olemasta
varuillaan, jotta Saksan kätyrit
voisivat valmistaa sille Unkarin
kansan kohtalon.

Askeittäin „motitettiin“ ja tuhottiin Ukrainassa Saksan 6. armeija. Kuvassa: Romutettua sak-
salaista sotakalustoa.

„KOLMEN SÄLLIN SEIKKAILU“

Useimmissa Suomen armeijan joukko-osastoissa alkavat pojat olla sitä mieltä, että tämä sota on „kolmen sällin seikkailua“, nimittäin Kustun, Riston ja Väiskin.

„Sotavankeus on lyhin tie kotiin“

JR 53 2. pataljoonan kranatieriekkijoukkueen sotamies Ali Reponiemi, kotoisin Kärämäen pitäjältä, kertoo:

„Puna-armeijan partio teki maaliskuun 1 päivänä meidän pataljoonan tukikohtaan väkivaltaisen tiedustelun. Tulikeskitys oli niin kova, että kaikkien sotamiesten oli painuttava piiloon säilyttääkseen henkensä. Kun keskitys vähän taukosi, tulin ulos sirpalesuojasta tähystelemään mitä on tekeillä. Luulin, että saksalaiset ovat tulleet apuun ja ampuvat sivustalta. Huusin heille: „Älkää ampuko, täällä on omia!“ Samassa lensi viereeni käsikranaatti, josta sain sirpaleen nenääni. Kuulin puhuttavan outoa kieltä ja huomasin, että ne ovat venäläisiä. Nostin heti käteni ylös. Venäläiset viittivat minut luokseen, ja niin olin antautunut vangiksi. Tässä kahakassa kaatui useita sotamie-

hiä. En tiedä miten kävi oppilas Kerimaalle ja sotamies Ruhalle, jotka haavoittuivat vaikeasti.

Nyt olen iloinen, että jouduin sotavangiksi, sillä tiedän, että täällä säilyin hengissä ja terveenä ja voin palata sodan jälkeen kotiin. Nyt ymmärrän, että sotavankeus on sittenkin lyhin tie kotiin“.

KOTIRINTAMAN HERRASVÄKI KATSOO KIEROON LOMAILEVAA SOTAMIEHÄ

„Täällä pitäisi olla vaikka tuomiopäivään saakka“

Korpraali Urho Hellstenille, 1 Kpk 3183, kirjoittaa eräs allkiersantti:

„Kivahan se on lomalla-kin joskus käydä, vaikka ei se kotirintaman herrasväki näy siitä hyvää tykkäävän. Tuntuu siltä niinkuin olisivat siinä mielessä, että me kun kerran on tänne tultu, niin täällä sitä pi-

Suomalainen „oikeus“ saksmannien palveluksessa

Sallasta kotoisin oleva 6. divisioonan jääkärikomppanian 2. joukkueen entinen sotamies Yrjö Eskelinen kertoo:

„Saksalaiset „aseveljet“ mittivat veljeni viime huhtikuussa suomalaisten oikeusvirastoista avulla 2 vuodeksi kilaan. Veljeni palveli Rovaniemen huoltokeskuksen automaattirina. Hänet oli lähetetty määän Rovaniemeltä Rannan kuorma yksinään. Matkalla ajoi 5 saksmannia henkilöauton veljeni ohjaaman auton eteen, joten se oli pysäytettävä. Tämän jälkeen konnat hyökkäuspistimet käsissä veljeni kimpuun. Itsepuolustukseksi hän ottanut käteensä autovetä ja hutkinut sillä saksmannit niin, että kolme heistä joutui sairaalaan, kahden päästäessä kenemaan.

Selkäänsä saaneet „aseveljet“ tekivät tapahtumasta ilmoituksen ja väittivät veljeni hyökkäneiden kimppuunsa ja vaativat hänen tuomitsemistaan. Ajajoutui oikeuteen. Suomalais-„oikeus“ tietystikin luotti saksalaisten valheisiin. Veljeni saatiin vuoden tuomion. Samanaikaisesti riistettiin hänen vaimoltaan neljältä lapselta sotakuukauden avustus ja heitettiin kunnan mumurusten varaan. Näin ollen suomalaiset tuomarit yhdistä saksalaisten ystäviensä kanssa riistivät veljeni vaimolta ja lapsilta leivän suusta“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 30
1944

RINTAMALEHTI

Tiistaina
maaliskuun 28 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA SAAPUU NEUVOSTOLIITON RAJALLE

Taistelut Ukrainassa ja Bessarabiassa

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Maaliskuun 26 päivänä. Punaisen armeijan joukot menivät muutamia päiviä sitten Dniestrin yli 175 kilometriä leveällä rintamalla sekä valtasivat Beltsyn kaupungin ja suuren rautatiesolmun ja Faleshtyn kaupungin, molemmat Moldavian Neuvostotasavallassa (Bessarabiassa). Kehittäen edelleen hyökkäystään meidän joukkomme tulivat Prut-joelle, Neuvostoliiton rajalle, 85 kilometriä leveällä rintamalla.

Maaliskuun 27 päivänä. Hyökkäysvaunu- ja jalkaväkijoukkojen ripeillä iskuilla Punaisen armeijan joukot valtasivat Kamenets-Podolskin kaupungin, joka oli saksalaisten vahva puolustustukikohta Dniestrillä. Meidän joukkomme valtasivat myöskin Gorodenkan kaupungin ja suuren rautatieaseman (Kamenets-Podolskin länsipuolella) sekä yli 80 muuta paikkakuntaa.

Kehittäen edelleen hyökkäystään Dniestr- ja Prut-joen välillä Punaisen armeijan joukot valtasivat yli 100 Moldavian Neuvostotasavaltaan kuuluvaa paikkakuntaa.

Punaisen armeijan joukot taistelevat Nikolajevin esikaupungeissa.

Suomalaiset sotilaat!

PUNAISEN ARMEIJAN YLIPÄÄLLYSTÖN 11.6.1943 ANTAMAN PÄIVÄKÄSKYN N:o 1470 PERUSTEELLA VAPAAEHTOISESTI SOTAVANGEIKSI ANTAUTUNEILLE MYÖNNETÄÄN SEURAAVAT ETUISUUDET:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majotus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammatittuun valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

(Jatkuu 2. siv.)

Punainen armeija saapuu . . .

(Jatkoa 1. siv.)

vostoliiton Tiedotustoimisto tiedotti maailmalle neuvostoasien uudesta suuresta voitosta. Mentyään menestyksellisesti Dniestr-joen yli ja marssien voittoisasti Bessarabian halki Punainen armeija on tullut Neuvostoliiton rajalle, Prut-joelle. Hitlerin joukot on heitetty sinne, mistä ne kaksi ja puoli vuotta sitten tekivät hyökkäyksen Neuvostoliittoa vastaan toivoen anastavansa ja pitävänsä käsissään Neuvostoliiton eteläosan maat ja rikkauudet.

Yhdessä Hitlerin suunnitelmien romahduksen kanssa romahtivat myöskin hänen romanialaisten renkiensä suunnitelmät heidän toivoessaan tässä sodassa siirtävänsä maansa rajat Volgalle asti ja luovansa „Suur-Romanian“. Koko etelä, Asovan meren ja Mustanmeren rannikot, melkein koko Ukraina ja huomattava osa Bessarabiaa on vapautettu romanialaisista ja saksalaisista anastajista, Krimille ja Odessaan jääneiltä vihollisjoukoilta on katkaistu perääntymistiet.

Lähtyessään Hitlerin ryöstöretkeen romanialaiset anastajat laskivat saavansa pullia ja piirakoita, mutta saivatkin kummuja ja mustelmia. Niin käy kaikille Hitlerin vasalleille, ja mitä kauemman he ovat „johtajansa“ rikkilyödyillä sotavankureilla, sitä kauheampi on romahdus, joka heitä odottaa.

„On se perkelettä, jos ajetaan taas evakoksi“

Eräs alikersantti kirjoittaa kersantti Gunnar Paakkoselle (9 Kpk 5042):

„Saa nyt nähdä kuinka loppujen lopuksi käy. On se vaan perkelettä, jos tässä ajetaan taas evakoksi uudelleen. Yleensä se käyrä nousee huippuunsa heti kun muistaa entistä evakkoaikaa. Minä ainakin ajattelen, että hakaukseen se on pistettävä eikä lähdettävä“. Oikein ajateltu. Samaa mieltä ovat varmasti useimmat karjalai-

Miksi kansalta salataan Rooseveltin lausunto?

Amerikkalaiset sanomalehtimiehet, jotka joku aika sitten palasivat Suomesta, ovat ilmaisseet syvän suuttumuksensa Suomen sensuurin toimenpiteitten johdosta, ja varsinkin siitä syystä, että kansalta on salattu presidentti Rooseveltin lausunto, jossa sanottiin:

„Suomi on natsi-Saksan kumppani ja taistelee sivistyksemme vannoutuneitten vihollisten rinnalla. Suomen kansalla on nyt mahdollisuus päästä eroon tuosta inhoittavasta yhteistyöstä. Mitä kauemmin Suomi pysyy Saksan puolella, sitä enemmän suruja ja kärsimyksiä sen on koettava“.

KULTAINEN NEUVO

Korporaali Heikki Lankille, 1 Kpk 8183, kirjoittaa Elli Karamo Luvialta:

„Kyllä minä olen sitä mieltä, että otat lopputilin sellaisesta kepuli firmasta. Ei kannata rähkiä vieraan asian puolesta. Lähde helkkarissa pois siitä konkurssipesästä ennenkuin henki menee“.

Aziasta jos toisestakin

Koiras poikki

Suomesta äskettäin palanneet ulkomaalaiset kirjeenvaihtajat väittävät Mannerheimin antaneen Suomen hallitukselle sellaisen lausunnon, että Suomen armeija ei pysty tekemään rintaa, jos Punainen armeija aloittaa hyökkäyksen.

Tuo totuus on selviö jokaiselle, joka hiukanakin ymmärtää asioita. Mutta kun se tulee sellaisesta reiästä, kuin Mannerheimin suusta, niin ei voi kuin päätellä vaan, että koiralle ottaa, niin koiras poikki.

„Pimitysupseerit“

Punaisen armeijan puolelta meksi tulleet yliolokartit kertovat, että n. s. „valistuspöytä“ on korsuisia alettu nimittää „pimitysupseereiksi“, kun ammattikseen koettavat pimitysotamiehiltä kaikki tiedot Saksan tappioista ja siitä, mitä Suomesta ulkomailla sanotaan. Sattuipa paikalleen tuo „pimitysupseerin“ nimitys.

Saksalainen kenraali molla Suomen herroja

Leningradin luona selkään saaneen saksalaisen armeijan komentaja, kenraalileversti Lohmann antoi joulukuun lopun armeijalleen päiväkäskyn, jossa sanotaan:

Ainoastaan 18. armeijan avulla Suomi kykenee voittamaan „erillissotaansa“.

Sana „erillissotaansa“ on Lohmannin päiväkäskyssä painotettu lausausmerkkeihin, jotta

huomaisivat, että se oli tarkoitettu — vitsiksi.

Jopa heitti täällä niitä propaganda-linkomiehiä, jotka väittävät Suomen käyvän „erillissotaansa“. Kyllä kenraali Lindemann tietää, että Suomen herrojen sota on saksannin sota.

Niin sitä mennään keikutellaan...

Korpr. Urho Hellstenille, 1 Kpk 8183, kirjoittaa alik. V. Viisola, 1 Kpk 2837:

„Itärintamalla on tapahtunut ihmeitä. Venäläiset ovat hyökänneet jo pitkän aikaa. Sitä onkin ollut oikein jännää seurata. Saksannin perääntyminen on niin vinhaa, ettei kukaan olisi voinut uskoakaan ja se ei ole vieläkaan pysähtynyt. Tukka suorana se painelee nyt niinkuin Rommel aikanaan uusiin 'parempiin' asemiin“.

Alikersantti Viisola on tehnyt oikeita havaintoja. Huomanneeko hän tehdä havainnoistaan oikeata johtopäätöstä, nimittäin sitä, että hänen ja muiden Mannerheimin sotilaitten on saksannin selmerkkiä seuraten niin ikään painettava „tukka suorana“ Suomea kohti tai antauduttava vangiksi, jos tahtoo säilyttää hengensä.

Sotavangit kirjoittavat omaisilleen ja tuttavilleen

Emäntä Reeta Eskelinen, Salla, Kotala.

Sofia Salonen, Siikainen, kk.

Hyvä Isäni ja Äitini! Terve täältä. Jouduin tammi-kuun 30 päivä Neuvostoliittoon sotavangiksi. Voin kaikin puolin hyvin ja kun rauha tulee, niin palaan takaisin.

Monin terveisin

Yrjö.

J. K. Terveisiä Helvillekin. Sotamies Yrjö Eskelinen, 1 Kpk 5795.

Jussi Laine, Merikarvia, Ylikylä.

Heipä hei kotiväkil! Parhaat terveiseni teille täältä Neuvostoliitosta. Olen aivan terve. Ruokaa on riittävästi, kohtelu on hyvä. Kun Saksa on lyöty lopullisesti ja rauha tulee Euroopassa, pääsen kotiin. Sanokaa vaimolleni terveisiä ja lapsilleni, että ei tarvitse surra. Kyllä minä voin täällä hyvin.

Reino.

Korpr. Reino Laine, JR 15 5. kompp.

Rintamakarkurit osavat pitää puolensa

Stm. Unto Kalleiselle, 1 Kpk 8183, kirjoittaa M. Kalleinen, Askainen:

„Täällä oli kova jahti metsäkarkureista. Niitä oli Turusta 70 miestä. Koko lloinen oli piiritetty, mutta yksi vaan saatiin kiinni. Eino oli puussa ja ne löysivät siitä. Kyllä ne kaikki olivat yön kotona olleet, mutta olivat juuri läheneet, kun saivat vihiä poliisien tulosta“.

M. Kalleisen kirjeestä näkyy, että rintamakarkurit, joukkona toimiessaan, pystyvät menestyksellä suojelemaan itseään poliiseja vastaan. Mitä enemmän rintamakarkurien joukko kasvaa, sitä voimattomampia ovat poliisit ja kotirintaman suojeluskuntalahtarit heitä vainoamaan.

Rakkaat omaiset!

Parhaat terveiset teille Äiti ja samalla veljille ja siskoille. Jouduin 31.1.44 vangiksi Neuvostoliittoon, josta nyt teille kirjoitan.

Älkää lainkaan surko kohtaloani, sillä minua vain päinvas-toin onnisti, että jouduin tänne. Meitä kohdellaan täällä hyvin. Ruokaa saamme riittävästi, samoin tupakkaa. Älkää usko mihinkään huhuihin, että meitä täällä kohdellaan huonosti.

Monin lämpimin terveisin!

Poikanne ja veljenne

Niilo.

Stm. Niilo Salonen, JR 15 5. kompp.

Emäntä Jenni Reponiemi, Kärämäki (OI), Rito-mäki.

Rakas kotiväkil!

Parhaat terveiseni täältä jostakin. Ehkä tiedätte jo, että olen joutunut vangiksi maaliskuun 1 päivänä 1944. Olette olleet varmaan huolissanne kohtalostani. Mutta nyt voin ilmoittaa, ettei siihen ole aihetta. Kohtelu on oikein hyvä ja ruokaa saamme riittävästi. Kun sota loppuu palaan terveenä takaisin kotiin.

No niin, eihän tässä sitte muuta ihmeempiä olekaan. Siis näkemiin ja hyvät voinnit teille kaikille. Rakkain terveisin

Ali.

Sotamies Ali Reponiemi, 9 Kpk 5051.

Tyyne Maunula, Siikajoki.

Äiti hyvä!

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Olen sotavankina. Syytä pelkoon puolestani ei ole. Voikaa hyvin.

Ahti.

Alik. A. Maunula, 1 Kpk 5795.

5.000 LENTOKONETTA POMMITTAA SAKSAA

Nykyään pommitetaan Saksaa ympäri vuorokaudet. Ilmataisteluihin osallistuu tuhansia lentokoneita. Kun 2.000 amerikkalaista pommituskonetta ja hävittäjää palasi Berliiniin ja Saksan muihin paikkoihin suorittamallaan lennolla, niin heti 1.000 englantilaista pommituskonetta suuntautui Frankfurtiin.

Maaliskuun 25 päivän paikkeilla 36 tunnin ajalla 5.000 liittolaisten lentokonetta osallistui Saksan sotateollisuuskohteita vastaan suoritettuihin lentoihin.

Raisa Aselan kirje Salmiin

Rakkaat kotiväki!

Sydäntämylliset terveiseni täältä josta! Olette jo saaneet tiedon yksiköstäni mikä kahdellaan asakseni tullut. Muutta paluun vain lyhyesti ilmoittaa teille että elän ja aivan hyvin.

Kahtelu täällä sotavankia kohtaan on ystävällistä ja kaikin puolin mairittoutta. Otkä jaksus vielä se paikka koittaa että sauka on maissa ja me sotavangit jäämme täällä palaamaan kotia. Toivon teille kaikille siellä hyvää vointia sekä alkua suotta onneltiko puolestani. Toivon terveisia teille kaikille sekä tuttavilleni!

Jälkeen johtamisen Taimessa
Yhtäsenne Raisa Asela.
11/3-44. Kp k 1. 8/83.

Onko Kirsti Ruosalainen kirjoittanut totta?

RJP 6:n 2. komppanian joukkueen johtaja kersantti Toivo Kontio kirjoitti entisille ruotutovereilleen

Te muistatte kaikki viime joulukuun luuattona sattuneen tapauksen jolloin venäläinen partio vangiksi lotat Kirsti Ruosalainen ja Anni Tekkalan sekä tiinin isännän Uuno Ullgrenin. Helmikuun alkupäivinä sain "Sotilaan Ääni"-nimisen lehdessä Ruotsalainen kirjoitti vansa hengissä, voivansa hyvin ja saaneensa osakseen erittäin hyvän kohtelun Neuvostoliiton sotavankueudessa.

Tuota kirjettä lukivat monet tamiehet. Kaikkiin se teki hyvän vaikutuksen. Mutta pian partio upseerien propagandamasiinaprimään. Heidän toimeksiantaamme meille selitettiin, että Ruosalainen oli muka pakotettu kirjoittamaan kirjeensä.

Rehellisenä miehenä minun täytyy sanoa, että se mitä Kirsti Ruotsalainen kirjeessään kertoi sotavankueudesta täällä, on kaikin tavoin totta.

Minä jouduin sotavangiksi seläisessä tilassa, etten voinut kukaan askeltakaan. Siitä huolimatta minut kuljetettiin kymmeniä kilometrejä selustalle. Sen jälkeen olen maannut sotilassairaalaossa jossa kohtelu ja hoito on ollut niin hyvä, etten ole sellaista ollut edes ajatellakaan. Kirsti Ruosalainen on saanut osakseen samanlaisen kohtelun. Kirjeen jonka te kaikki tunnette, on kirjoittanut omasta tahdosta kenenkään kehottamatta, minäkin.

Taisteluita unkarilaisten ja romanialaisten joukkojen välillä

Unkarin ja Romanian rajat jatkuvat yhteenotot unkarilaisten ja romanialaisten joukkojen välillä. Nämä yhteenotot ovat useissa paikoissa, muun muassa Aradissa ja Grosswardelissa missä romanialaiset yrittävät tunkeutua yli rajan, muuten tunteet oikeiksi taisteluiksi.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 31
1944

RINTAMALEHTI

Lauantaina
huhtikuun 1 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA SAAPUNUT KARPAATTIEN EDUSTALLE

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Maaliskuun 28 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat rynnäköllä Nikolajevin kaupungin, suuren teollisuuskeskuksen, tärkeän rautatiesolmun ja yhden suurimmista satamista Mustanmeren rannikolla. Nikolajev oli saksalaisten luja puolustustukikohta Bug-joen suulla.

Maaliskuun 29 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat Kolomyjan kaupungin ja suuren rautatiesolmun, saksalaisten lujan puolustustukikohdan Karpaattien edustalla. Kolomyjan taisteluissa Punaisen armeijan joukot ovat epätäydellisten tietojen mukaan ottaneet seuraavan sotasaaliin: 13 käyttökunnossa olevaa "tiikeri"-hyökkäysvaunua, 15 sotatarvikkeilla lastattua junaa, 45 veturia, 10 erilaista varastoa, 450 autoa ja paljon muuta sotakalustoa.

Samana päivänä meidän joukkomme valtasivat 160 muuta paikkakuntaa.

Maaliskuun 30 päivänä Punaisen armeijan joukot menivät Prut-joen yli ja valtasivat rynnäköllä Tshernovitsyn kaupungin, tärkeän taloudellisen ja poliittisen keskuksen pohjois-Bukovinassa. Tshernovitsy oli saksalaisten vahva puolustustukikohta Prut-joella. Mohilev-Podolskin länsipuolella on vapautettu Lipkanyn kaupunki ja suuri rautatieasema sekä Pervomaiskin lounaispuolella Rybnitsan kaupunki ja suuri rautatieasema, molemmat Moldavian Neuvostotasavallassa (Bessarabiasa). Punaisen armeijan joukot ovat täydellisesti puhdistaneet vihollisesta rautatielinjan Pervomaisk-Slobodka-Rybnitsa-Beltsy. Maaliskuun 30 päivänä puhdistettiin saksalaisista yli 420 paikkakuntaa.

Pakokauhu Bukarestissa

Romanian pääkaupungissa Bukarestissa vallitsee suuri pakokauhu. Poliisi lähettelee asukkaalle määräyksiä, että heidän pitää viipymättä poistua kaupungista.

Pirstoutuneita harhaluuloja

Saksalaisten komennossa oleva Suomen propaganda ja sen suuri panevat parastaan antaakseen suomalaiselle yleisölle aivan murinkurisen käsityksen todellisuudesta. Suomen kansaa on koetettu pitää sellaisten harhakuvitelmien vallassa, joista Saksan fascistit ja heidän apurinsa ovat kulloinkin katsoneet saavansa enimmän hyötyä.

Vähitellen, todellisuuden antamista kovista kolahduksista, ovat nuo valheelliset harhakuvitelmat vuoron perään pirstoutuneet.

Sodan alussa Suomen kansa johdettiin harhaan tarinoilla Hitler-Saksan kaikkivoipaisuudesta ja sen armeijan niin sanotusta "voittamattomuudesta" sekä uskottelemalla, että Neuvostoliitto "lyödään ja syödään" muutamassa viikossa. Nuo kohtalokkaat valhekuvitelmat on jo aikojen sitten haudattu yhdessä lyötyjen Saksan armeijain miljoonien sotamiesten "maallisten jäännösten" kanssa.

Tällä kertaa haluamme mainita ainoastaan niistä vielä aivan viime aikoina verrattain laajalti levinneistä harhakäsityksistä, jotka nyt vuorostaan ovat saaneet kuolettavan kolhaisun Neuvostoliiton Suomelle esittämien aselepoehdojen yhteydessä.

Näihin harhakäsityksiin kuuluu ensinnäkin se Suomen propagandan alituinen mielivalhe, että Neuvostoliitto muka pyrkii hävittämään Suomen itsenäisyyden. Kaikki tietävät nyt, että Neuvostohallitus ei edes vaadi-

(Jatkuu 2. siv.)